

ויראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
והארץ היתה תהו ובהו וחושך על פני תהום ורוח
אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי
אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב
ויבדל אלהים בין האור ובין החושך ויקרא
אלהים לאור יום ולחושך קרא לילה ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל
בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר
מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים
ויהי ערב ויהי בקר יום שני

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא
אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ
דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למיננו
אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותושא הארץ
דשא עשב מזריע זרע למיננו ועץ עשה פרי
אשר זרעו בו למיננו וירא אלהים כי טוב ויהי
ערב ויהי בקר יום שלישי

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולמים
ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על
הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת
הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת
המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החושך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי
בקר יום רביעי

ויאמר אלהים ישרשו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרשו המים למיננו ואת
כל עוף כנף למיננו וירא אלהים כי טוב ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי

ויאמר אלהים תושא הארץ נפש חיה למיננו
בהמה ורמש וחיותו ארץ למיננו ויהי כן ויעש
אלהים את חיה הארץ למיננו ואת הבהמה למיננו

ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים לעשה אדם בשלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ וברא אלהים את
האדם בשלמו בשלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
ויאמר אלהים הנה צאתי לכם את כל עשב דרע
דרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ דרע דרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיה
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ
אשר בו צפוש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי
כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי

ויכלו השמים והארץ וכל שבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח
כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כל פני האדמה וייצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפוז באפיו צשמת חיים ויהי
האדם לצפוש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח
יהוה אלהים מן האדמה כל עץ צחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע וזהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים שם האזר פישון
הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלחז ואבן הששהם
ושם הנהר השני גיזון הוא הסובב את כל ארץ
כוש ושם הנהר השלישי חזקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרתי ויקח
יהוה אלהים את האדם ויצאחו בגן עדן לעבדה
ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו
אעשה לו עזר כנגדו וישר יהוה אלהים מן האדמה
כל חזית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו
האדם צפוש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות
לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חזית השדה
ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים
הנדמה על האדם וישן ויקח אלה מלעתי ויסגר
בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את האכל אשר
לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב
איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר
אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא
יתבששו והנחש היה ערום מכל חזית השדה אשר
עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר
אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל
הנחש מפרי עץ הגן לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן
תמתו ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו כי
ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ותפקחו עינים
והייתם כאלהים ידעי טוב ורע והרא האשה כי
טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ותחמד
העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם
לאשה עמה ויאכל ותפקחה עיני שניהם וידעו
כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת
וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח
היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
לו איכה ויאמר את כלך שמעתי בגן ואירא כי
עירם אצלי ואחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו
אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא
נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה
מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני
ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
ארור אתה מכל הבהמה ומכל חזית השדה על
הזנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך
ראש ואתה תשופצו עקב
האשה אמר הרבה ארבה עצמונך והרנך בעצב
תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל

וּלְאָדָם אָמַר כִּי שְׁמַעְתָּ
לִקְוֹל אִשְׁתְּךָ וְתָאֲכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעִבּוּרְךָ בְּעִצְבוֹן
תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לְךָ
וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בַּזֶּעַת אַפְּיֶךָ תֹּאכַל לֶחֶם
עֵד שׁוֹבֵר אֶל הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָה כִּי עֵפֶר
אֵתָה וְאֵל עֵפֶר תִּשׁוּב וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה
כִּי הִוא הֵיחָתָה אִם כָּל חַי וְיֵעָשׂ יְהוּה אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כַּתְּזוּת עֹר וְיִלְבָּשֵׁם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיא כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ
לִדְעוֹת טוֹב וְרַע וְעָתָה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וּלְקַח גַּם מֵעֵץ
הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם וַיִּשְׁלַחֲהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן
עֵדֶן לְעַבְדָּה אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר לִקְחָה מִשָּׁם וַיִּגְרַשׁ
אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לִגְן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים
וְאֵת לַהֲטֵ הַחֲרֹב הַמַּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ
הַחַיִּים וְהָאָדָם יָדָע אֶת חַוָּה

אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֵד אֶת הַיָּן וַתֹּאמֶר קִצְתִּי אִישׁ אֵת
יְהוָה וַתִּסַּף לִלְדוֹת אֶת אֲחִיו אֶת הַבֶּל וַיְהִי הַבֶּל
רֵעֵה שָׂאן וְקִין הִיא עֲבַד אָדָמָה וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים
וַיֵּבֵא קִין מִפְּרֵי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה וְהַבֶּל הֵבִיא
גַּם הוּא מִבְּכֹרוֹת שָׂאָנוּ וּמִחֻלְבָּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל
הַבֶּל וְאֵל מִנְחָתוֹ וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה
וַיִּזַר לִקֵּין מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קִין
לְמָה חָזַרְתָּ לְךָ וְלָמָּה צָפַלְתָּ הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב
שְׂאֵת וְאִם לֹא תֵיטִיב לִפְתוֹחַ חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ
תִּשׁוּקָתוֹ וְאֵתָה תִּמְשָׁל בּוֹ וַיֹּאמֶר קִין אֶל הַבֶּל
אֲחִיו וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בְּשָׂדֶה וַיִּקֶם קִין אֶל הַבֶּל אֲחִיו
וַיַּרְגֵּהוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל קִין אֵי הַבֶּל אַחִיךָ וַיֹּאמֶר
לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אֲחִי אֲנִי וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ הֲקוֹל
דְּבַי אַחִיךָ שָׁעָקִים אֵלַי מִן הָאָדָמָה וְעָתָה אָרוּר
אֵתָה מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּעַשְׁתָּה אֵת פְּנִיה לִקְחֹת
אֶת דְּבַי אַחִיךָ מִיָּדְךָ כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה לֹא
תִסַּף תֵּת כֹּחָה לְךָ נָע וְנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ וַיֹּאמֶר קִין
אֶל יְהוָה גְּדוֹל עֲוֹנִי מִנְשׂוּאָה הֵן גָּרַשְׁתָּ אֵתִי הַיּוֹם
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפְּעִיךָ אֶסְתֵּר וְהֵיחָתִי נָע וְנָד
בָּאָרֶץ וְהִיא כָּל מִשְׁאַי יַהֲרֹגֵנִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לִכֹּן
כָּל הַרְגֵּ קִין שִׁבְעָתַיִם יָקָם וַיִּשֶׂם יְהוָה לִקֵּין אוֹת
לְבַלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל מִשְׁאֹ וַיֵּשֶׂא קִין מִלְּפָנֵי יְהוָה
וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ צוּר קִדְמַת עֵדֶן וַיָּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ
וַתַּהַר וַתֵּלֵד אֶת חָצוּן וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם
הָעֵיר כַּשֵּׁם בְּנֵי חָצוּן וַיּוֹלַד לְחָצוּן אֶת עֵירָד וְעֵירָד
יָלַד אֶת מַחֻוִיָּאֵל וּמַחֻוִיָּאֵל יָלַד אֶת מֵתוּשָׁאֵל

ומתושאל ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים
שם האחת עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את
יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה ושם אחיו יובל
הוא היה אבי כל תפיש כנור ועוגב וצלה גם הוא
ילדה את תובל קיץ כלש כל חרש צחשת וברזל
ואחות תובל קיץ נעמה ויאמר למך לנשיו עדה
וצלה שמעון קולי נשי למך האננה אמרתי כי איש
הרגתי לפעמי וילד לחברתי כי שבעתים יקם קיץ
ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים
זרע אחר תזזת הנל כי הרגו קיץ ולשת גם הוא ילד
בן ויקרא את שמו אנוש אז הוזל לקרא בשם
יהוה זה ספר תולדת אדם ביום

ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת ויהיו ימי אדם
אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות
שנה ושלשים שנה וימת

שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת

ויחי אנוש תשעים שנה
ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן
חמש עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות
שנה וימת

ויחי קינן שבעים שנה
ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן עשר שנים ותשע
מאות שנה וימת

ויחי מהללאל ויולד את חנוך ויחי מהללאל
חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד ויחי
מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו ימי
מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה
וימת

ויחי ירד שתים וששים שנה ושמונה מאות שנה
ומאת שנה ויולד את חנוך ויחי ירד אחרי הולידו
את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו
כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה
ויחי חנוך חמש וששים שנה וימת

ויוֹלֵד אֶת מִתְּוֹשֵׁלֹחַ ויִתְּהַלֵּךְ חֲצוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים
אֲחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מִתְּוֹשֵׁלֹחַ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה ויוֹלֵד
בָּנִים וּבָנוֹת ויהי כֹּל יְמֵי חֲצוֹךְ חֲמִישׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה ויִתְּהַלֵּךְ חֲצוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים
וְאֵינֶנּוּ כִּי לִקְחָה אֶתְּוֹ אֱלֹהִים ויִחַי

מִתְּוֹשֵׁלֹחַ שִׁבְעַת וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה ויוֹלֵד אֶת
לִמְךָ ויִחַי מִתְּוֹשֵׁלֹחַ אֲחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת לִמְךָ שְׁתַּיִם
וּשְׁמוֹנִים שָׁנָה וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה ויוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
ויהיו כֹּל יְמֵי מִתְּוֹשֵׁלֹחַ תִּשְׁעַת וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתִשְׁעַת
מֵאוֹת שָׁנָה ויָמֵת ויִחַי לִמְךָ שְׁתַּיִם

וּשְׁמֹנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה ויוֹלֵד בֶּן ויקרא אֶת שְׁמוֹ
צֹחַ לֵאמֹר זֶה יִצְחָקְנוּ מִמֶּעַשְׁנוּ וּמִעַשְׁבוֹן יִדְּעוּ מִן
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יְהוָה ויִחַי לִמְךָ אֲחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת צֹחַ חֲמִישׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּחֲמִישׁ מֵאֵת שָׁנָה ויוֹלֵד
בָּנִים וּבָנוֹת ויהי כֹּל יְמֵי לִמְךָ שִׁבְעַת וּשְׁבַע עִשְׂרִים שָׁנָה
וּשְׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה ויָמֵת ויהי

צֹחַ בֶּן חֲמִישׁ מֵאוֹת שָׁנָה ויוֹלֵד צֹחַ אֶת שֵׁם אֶת חָם
וְאֶת יָפֶת ויהי כִּי הִזְלֵל הָאָדָם לְרַב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּבָנוֹת יִלְדוּ לָהֶם ויראו בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בָּנוֹת הָאָדָם
כִּי טֹבֹת הֵנָּה ויקָחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ
וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יִדּוֹן רוּחִי בָאָדָם לְעַלְמָם בְּשִׁגְמוֹ הוּא
בֶּשֶׂר וְהָיוּ יְמֵי מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הַנְּפֹלִים הָיוּ
בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אֲחֲרָי כִּן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי
הָאֱלֹהִים אֶל בָּנוֹת הָאָדָם וילְדוּ לָהֶם הַנְּפֹלִים הַגְּבֹרִים
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנֹשֵׁי הַשָּׁמַיִם

וירא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֹשֵׁר
מִחַשְׁבֹּת לִבּוֹ רָק רָע כָּל הַיּוֹם וַיִּצְחָם יְהוָה כִּי עָשָׂה
אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְּעַשֶׂב אֶל לִבּוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲמַחֶה
אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בְּרָאֹתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם
עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם כִּי צִחַמְתִּי כִּי
עָשִׂיתֶם וַיִּצַח מִשָּׂא חֲזָן בְּעֵינָי יְהוָה

אֲלֵה הַנּוֹלֵדֵת צֹחַ צֹחַ אֵינִי שֹׂדֵיק תְּמִים הִיָּה בְּדַרְתִּי
אֶת הָאֱלֹהִים הִתְּהַלֵּךְ צֹחַ ויוֹלֵד צֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים
אֶת שָׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת וְתִשְׁחַזֵּת הָאָרֶץ לְפָנָי
הָאֱלֹהִים וְתִמְלֹא הָאָרֶץ חֲמִס וירא אֱלֹהִים אֶת
הָאָרֶץ וַתִּגַּע נִשְׁחַזְתָּה כִּי הִשְׁחַזֵּית כָּל בֶּשֶׂר אֶת
דְּרֹכֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

לִצְחַח קִץ כָּל בֶּשֶׂר בָּא לְפָנָי כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ חֲמִס
מִפְּנֵיהֶם וְהִצַּנְתִּי מִשְׁחַזֵּיתֶם אֶת הָאָרֶץ עֲשֵׂה כֹךְ תִּבְהַת
עֲשֵׂי צִפּוֹר קָנִים תִּעְשֵׂה אֶת הַתְּבֵה וּכְפָרַת אֶתְּהַ
מִבֵּית וּמִחֹוֹץ בְּכָפֹר וְזֶה אֲשֶׁר תִּעְשֵׂה אֶתְּהַ שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת אָמָה אֲרָךְ הַתְּבֵה חֲמִשִּׁים אָמָה רֹחְבָהּ

ושלשים אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואל
אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תחתים שנים ושלושים תעשה ואני תני מביא
את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר
בו רווח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יאוש
והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה
ובניך ואשהך ונשי בניך אתך ומכל הזוי מכל
בשר שנים מכל הביא אל התבה להחיות אתך
זכר ונקבה יהיו מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה
מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך
להחיות ואתה קחז לך מכל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה ויעש גזז
ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ויאמר יהוה
לגזז בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על
פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את
כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש
גזז ככל אשר צוהו יהוה וגזז בן שש מאות שנה
והמבול היה מים על הארץ ויבא גזז ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה שנים שנים
באו אל גזז אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את גזז והי לשבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ בשבת שש מאות שנה לחיי גזז בחדש
השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו
כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו והי
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא גזז ושם וזם ויפת בני גזז
ואשת גזז ושלושת נשי בניו אתם אל התבה המה
וכל הזויה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל
שפור כל כנף ויבאו אל גזז אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רווח חיים והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו
אלהים ויסגר יהוה בעדו והי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם
מעל הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ

והלך התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד
על הארץ וכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על
הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
מכל אשר בחרבה מתו וימח את כל היקום אשר
על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך צח ואשר
אתו בתבה ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
יום ויזכר אלהים את צח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים ויסכרו מעינות תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן השמים וישבו המים מעל
הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים
ומאת יום ותצח התבה בחודש השביעי בשבעה
עשר יום לחודש על הרי אררט והמים היו הלוך
וחסור עד החודש העשירי בעשירי באחד לחודש
צראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח
צח את חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל
פני האדמה ולא מצאה היונה מצוח לכף רגלה
ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחל
עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן
התבה ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה אית
שרף בפיה וידע צח כי קלו המים מעל הארץ ויחל
עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא
יספה שוב אליו עוד ויהי באחת ושש מאות שנה
בראשון באחד לחודש חרבו המים מעל הארץ
ויסר צח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה ובחודש השני בשבעה ועשרים יום לחודש
יבשה הארץ

צח לאמר שא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכל הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא צח ובניו
ואשתו ונשי בניו אתו כל החיה כל הרמש וכל
העוף כל רמש על הארץ למשפוחתיהם יצאו מן
התבה ויבן צח מזבוח ליהוה ויקח מכל הבהמה
הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבוח

וירד יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו
לא אסף להקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי
יער לב האדם רע מצעריו ולא אסף עוד להכות
את כל חי כאשר עשיתי עוד כל ימי הארץ ארע
וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו
ויברך אלהים את מצח ואת בעיני ויאמר להם פרו
ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה
על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל
אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו
כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק
עשב נתתי לכם את כל אך בשר בנפשיו דמו לא
תאכלו ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל
חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש
את נפש האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך
כי בשלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו בה ויאמר

אלהים אל מצח ואל בעיני אתו לאמר ואני הנני מקים
את בריתי אתכם ואת ארעכם אחריכם ואת כל
נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ
והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר
עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת
הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני
נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם
לדורת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות
ברית ביני ובין הארץ והיה בענני ענן על הארץ
וזאתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני
וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה
עוד המים למבול לשחת כל בשר והיתה הקשת
בענן וראיתה לזכר ברית עולם ביין אלהים וביין
כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ ויאמר
אלהים אל מצח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני
ובין כל בשר אשר על הארץ

ויהיו בני מצח הישאים מן התבה ששם וחם ויפת
וחם הוא אבי כנען שלשה אלה בני מצח ומאלה
נפשה כל הארץ ויחל מצח איש האדמה ויטע כרם
וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה וירא
חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לששני אחיו
בחוץ ויקח שם ויפת את השמלה וישנימו על
שכמ ששניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות
אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו
וינק מצח מיין וידע את אשר עשה לו בעני הקטן

ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר
ברוך יהיה אלהי שם ויהי כנען עבד כמו יפת
אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד
למו ויחזי צח אחר המבול שלש מאות שנה
וחמשים שנה ויהי כל ימי צח תשע מאות שנה
וחמשים שנה וימת

ואלה תולדת בני צח שם חם ויפת ויולדו להם
בנים אחר המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל
ומשך ותירס ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה ובני
יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים מאלה צפרדו
איי הגוים בארצתם איש כלשנו למשפחותם
בגויהם ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני
כוש סבא וחזיכה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני
רעמה שבא ודדן וכוש ילד את צמרד הוא החזל
להיות גבר בארץ הוא היה גבר ציד לפני יהוה
על כן יאמר כצמרד גבור ציד לפני יהוה ותהי
ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכנענה בארץ
שנער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה
ואת רחבת עיר ואת כלח ואת רסן בין נינוה ובין
כלח הוא העיר הגדלה ומצרים ילד את לוטים
ואת עננים ואת להבים ואת צפתחים ואת פתרסים
ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת
כפתרים

וכנען ילד את צידן בכרו
ואת חת ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגישי
ואת החזוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי
ואת הצמרי ואת החמתי ואחר צפצפו משפחות
הכנעני ויהי גבול הכנעני משידן באכה גררה עד
עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה ושבים עד לשע
אלה בני חם למשפחותם כלשנתם בארצתם
בגויהם וכלשם ילד גם הוא אבי

כל בני עבר אחי יפת הגדול בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם ובני ארם עוש וזול וגתר
ומש וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר
ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו
צפננה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירוח ואת הדורם ואת
אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא
ואת אופיר ואת חזיכה ואת יובב כל אלה בני יקטן
ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם אלה
בני שם למשפחותם כלשנתם בארצתם לגויהם
אלה משפחות בני צח לתולדתם בגויהם ומאלה
צפרדו הגוים בארץ אחר המבול

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי
בשם מקדם וימצאו בקשה בארץ שצער וישבו
שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים
ונשרפה לשרפה ויהי להם הלבנה לאבן והחזמר
היה להם לחזמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפויץ על פני
כל הארץ וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא
יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה
ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת
רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ
ויחדלו לבנה העיר על כן קרא שמה בבל כי
שם בכל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם
יהוה על פני כל הארץ

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנתים אחר המבול ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות וארפכשד חי חמש

ושלשים שנה ויולד את שלח ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות

ויחי שלשים שנה ויולד את עבר ויחי שלח אחרי
הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות

ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות

ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו ויחי פלג אחרי הולידו
את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות ויחי רעו שתים ושלשים

שנה ויולד את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו
את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות ויחי שרוג שלשים שנה

ויולד את צחור ויחי שרוג אחרי הולידו את צחור
מאתים שנה ויולד בנים ובנות

צחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרוח ויחי צחור
אחרי הולידו את תרוח תשע עשרה שנה ומאת
שנה ויולד בנים ובנות

ויחי תרוח שבעים שנה ויולד את אברם את צחור
ואת הרן ואלה תולדת תרוח תרוח הוליד את
אברם את צחור ואת הרן והרן הוליד את לוט

וימת הרץ על פני תרוץ אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ויקחז אברם ונזוזר להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נזוזר מלכה בת הרץ אבי
מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקחז תרוץ את אברם בנו ואת לוט בן הרץ בן
בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו וישאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרץ
וישבו שם ויהיו ימי תרוץ חמש שנים ומאתים
שנה וימת תרוץ בחרץ

ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך
ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכך ומקללך אהר ונברכו בך כל משפחות
האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בשאתו מחרץ ויקחז אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרץ וישאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אב בארץ וירא יהוה
אל אברם ויאמר לך עך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק משם ההרה
מקדם לבית אל ויש אהלה בית אל מים והעי
מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה
ויסע אברם הלך ונסוע הגנבה

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבוד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הגה גא ידעתי כי
אשה יפת מראה את והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרצו אתי ואתך יחיו אמרי גא
אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחייתה נפשי
בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים
את האשה כי יפת הוא מאד ויראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקחז האשה בית
פרעה ולאברם היטיב בעבורך וחייתה נפשי
בגללך וזמרים ועבדים ושפחות ואתננת וגמלים
ויגנע יהוה את פרעה גנעים גדלים ואת ביתו על
דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי
אשתך הוא למה אמרת אחתי הוא ותקחז אתה לי
לאשה ועתה הגה אשתך קחז ולך וישו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו
ולוט עמו הגזבה ואברם כבוד מאד במקנה בכסף
ובזהב וילך למסעייו מנגב ועד בית אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי
אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא
שם אברם בשם יהוה וגם ללוט ההלך את אברם
היה שאן ובקר ואהלים ולא עשא אתם הארץ
לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
יחדו והי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
מקנה לוט והכעצעי והפרזי אז ישב בארץ ויאמר
אברם אל לוט אל צא תהי מריבה ביני ובין
רעי ובין רעיק כי אנשים אדמים אנחנו הלא כל
הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאלה וישא לוט את עיניו וירא
את כל כנר הירדן כי כלה משקה לפני שחזת
יהוה את סדם ואת עמרה כנן יהוה כארץ מצרים
באכה עער ויבחר לו לוט את כל כנר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו אברם
ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הנכר ויאהל
עד סדם ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו
שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם
שפנה וגזבה וקדמה וימה כי את כל הארץ אשר
אתה ראה לך אתגנה ולזרעך עד עולם ושמתי
את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתגנה ויאהל
אברם ויבא וישב באלמי ממרא אשר בחברון
ובין שם מזבח ליהוה

ויהי בימי אמרפל מלך שער אריוך מלך אלסר
כדורלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים עשו
מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
עמרה שצאב מלך אדמה ושמאבר מלך שביים
ומלך בלע היא עער כל אלה חזברו אל עמק
השדים הוא ים המלח שתיים עשרה שנה עבדו
את כדורלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו ובארבע
עשרה שנה בא כדורלעמר והמלכים אשר אתו
ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם
ואת האימים בשוה קריתים ואת הזרי בהררם
שעיר עד איל פארן אשר על המדבר וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה
העמלקי וגם את האמרי הישב בחששן תמר

ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך
עביים ומלך בלע הוא שעיר ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים את כדרלעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים ואמרפל מלך שעיר ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את הזמשה ועמק השדים בארת
בארת זמר ויצסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה
והשארים הרה צסו ויקחו את כל רכש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכך באלעי
ממרא האמרי אחי אשכל ואחי עזר והם בעלי
ברית אברם וישמע אברם כי ששבה אחיו וירק
את חזיקיו ילדי ביתו שמשה עשיר ושלש מאות
וירדף עד דן ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק
וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו
השיב וגם את הששים ואת העם ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לזם ויין והוא כהן
לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן שרוך
בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והרכש קח לך ויאמר אברם
אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ אם מזוט ועד שרוך לעל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם
בלעדי רק אשר אכלו העשרים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי עזר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם

אחי הדברים האלה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר
אברם אנני יהוה מה תתן לי ואנני הולך שרירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר ויאמר אברם
הן לי לא שתתה דרש והנה בן ביתי יורש אתי והנה
דבר יהוה אליו לאמר לא ירשך זה כי אם אשר
יצא ממעריך הוא ירשך ויצא אתו הזונגה ויאמר
הבט שא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה דרשך והאמן ביהוה
ויחשבה לו שדקה ויאמר אליו אתי יהוה אשר
הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת
לרשתה ויאמר אנני יהוה במה אדע כי אירשנה

ואמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועד משלשת
ואיל משלש ותר וגדול ויקח לו את כל אלה
ויבחר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת השפר לא בחר וירד העיט על הפגרים וישב
אתם אברם ויהי השמש לבוא ותרדמה גפלה על
אברם והנה אימה חשכה גדלה גפלה עליו ולאמר
לאברם ידע הדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם ועבדום ועני אתם ארבע מאות שנה וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אצני ואחרי כן ישאו ברכש
גדול ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר
בשנת טובה ודור רביעי ישנו הנה כי לא שלום
עון האמרי עד הנה ויהי השמש באה ועלטה
היה והנה תגור עשן ולפיד אש אשר עבר בין
הגזרים האלה ביום ההוא כרת יהיה את אברם
בנית לאמר כל זרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת את הקניזי ואת
הקניזי ואת הקדומני ואת הזוזי ואת הפרזי ואת
הרפאים ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
היבסי ושרי אשת אברם לא
ילדה לו ולא שפחה משרית ושמה הגר ותאמר
שרי אל אברם הנה לא עשיתי יהיה מלדה בא לא
אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול
שרי ותקח שרי אשת אברם את הגר המשרית
שפוחתה מקץ עשר שנים לשבות אברם בארץ
כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה ויבא אל
הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה
ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אצני נתתי
שפוחתי בחזקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה
ישפט יהיה ביני וביניך ויאמר אברם אל שרי
הנה שפוחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
שרי ותברח מפניה וימאאה מלאך יהיה על עין
המים במדבר על העין בדרך שור ויאמר הגר
שפוחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני
שרי גברתי אצני ברחת ויאמר לה מלאך יהיה
שינוי אל גברתך והתעני תחת ידיה ויאמר לה
מלאך יהיה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר
מרב ויאמר לה מלאך יהיה הזך הרה וילדת בן
וקראת שמו ישמעאל כי ישמע יהיה אל עיניך
והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני
כל אחיו ישכן ותקרא שם יהיה הדבור אליה
אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי
על כן קרא לבאך באר לחי ראי הנה בין קדש

27
28

ובין ברד ותלד הגר לאברהם בן ויקרא אברהם
שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל ואברהם בן
ישמעאל ששה ושנים בלדת הגר את ישמעאל
לאברהם ויהי אברהם בן תשעים

ששה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר
אליו אני אל שדי הזהלך לפני והיה תמים ואהנה
בריתי ביני וביך וארבה איתך במאד מאד ויפול
אברהם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הגנה
בריתי אתך והיית לאב המון גנים ולא יקרא עוד
את שמך אברהם והיה שמך אברהם כי אב המון
גנים גתתיך והפרתי אתך במאד מאד וגתתיך לגנים
ומלכים ממך ישאו והקמתי את בריתי ביני וביך
ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך
לאלהים ולזרעך אחריו וגתתי לך ולזרעך אחריו
את ארץ מצרים את כל ארץ כנען לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים ויאמר אלהים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו
לדרתם זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר וגמלתם
את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם
ובן שמצת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד
בית ומקצת כסף מכל בן זכר אשר לא מזרעך
הוא המול ימול יליד ביתך ומקצת כסףך והיתה
בריתי בנשרכם לברית עולם וערל זכר אשר
לא ימול את בשר ערלתו וזכרתה הצפוש ההוא
מעמיה את בריתי הפך ויאמר

אלהים אל אברהם שרי אשריך לא תקרא את
שמה שרי כי שרה שמה וברכתי אתה וגם גתתי
ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגנים מלכי עמים
ממנה יהיו ויפול אברהם על פניו וישחק ויאמר
בלבו הלבן מאה שנה ילד ואם שרה הבת
תשעים שנה תלד ויאמר אברהם אל האלהים
לו ישמעאל יזיה לפניך ויאמר אלהים אבל
שרה אשריך ילדת לך בן וקראת את שמו ישחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
ולישמעאל שמעתיך הגה ברכתי אתו והפריתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר צעיאם
יוליד וגתתיו לגוי גדול ואת בריתי אקים את ישחק
אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת
ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם ויקח
אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו
ואת כל מקצת כספו כל זכר באצטני בית אברהם

וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים ואברהם בן הששים ותשלע
שנה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בנו בן
שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
בעצם היום הזה צמול אברהם וישמעאל בנו
וכל אנשי ביתו ילדו בית ומקנת כסף מאת בן
צור צמלו אתו

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח
האהל כדום היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים יושבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה ויאמר אדני אם לא מצאתי
חן בעיניך אל לא העבר מעל עבדך יקח לא מעט
מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ ואקחה
פת לחם וסעדו לבכם אחר העברו כי על כן
עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לושני ועשי עשות
ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב
ויהן אל הנער וימהר לעשות אתו ויקח חמאה
וזחלב ובן הבקר אשר עשה ויהן לפניהם והוא
עמד עליהם תחת העץ ולאכלו ויאמרו אליו
איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוב
אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך
ושרה שומעת פתח האהל והוא אחריו ואברהם
ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
ארח נשים ותשחק שרה בקרבה לאמר אחרי
בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר יהוה אל
אברהם למה זה שחזקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואני זקנה היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
אליך כעת חיה ולשרה בן ותכחש שרה לאמר
לא שחזקתי כי יראה ויאמר לא כי שחזקה ויקמו
משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך
עמו לשלחם ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לפני גדול ועשום
ונברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו למען אשר
ישוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה על
אברהם את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת
סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד
ארכה לא יראה הנשעקתה הבאה אלי עשיו כלה
ואם לא אדעה ויפנו משם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עמד לפני יהוה וישא אברהם

ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אולי יש
חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא
למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה
זללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם
רשע והיה כצדיק כרשע זללה לך השפט כל
הארץ לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמנא
בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר וצאתי לכל
המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הגה לא
הואלתי לדבר אל אדני ואנני עפר ואפר אולי
יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמנא שם
ארבעים וחמשה ויסף עזר לדבר אולי ויאמר
אולי ימצאוך שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
הארבעים ויאמר אל גא יזר לאדני ואברהם אולי
ימצאוך שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמנא
שם שלשים ויאמר הגה לא הואלתי לדבר אל
אדני אולי ימצאוך שם עשרים ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים ויאמר אל גא יזר לאדני ואברהם
אך הפעם אולי ימצאוך שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה וילך יהוה כאשר כלה
לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו ויבאו
שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בעשר
סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחוז אפים ארצה
ויאמר הגה לא אדני סורו גא אל בית עבדכם ולינו
ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברצוננו זלתיך ויפצר בם מאד ויסרו
אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משהו ומצות אפה
ויאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו
על הבית מנער ועד זקן כל העם מקשה ויקראו
אל לוט ויאמרו לנו אינה האנשים אשר באו אליך
החילה הוציאם אלינו ונדעה אתם וישא אלהם לוט
הפתחה והדלת סגור אחריו ויאמר אל גא אדני תרעו
הגה גא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש איש יאה
גא אתהן אליכם ויעשו להן כטוב בעיניכם רק
לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו באצל
קרתי ויאמרו גש הנאה ויאמרו האחד בא לגור
וישפט שפוט עתה צרע לך מהם ויפצרו באיש
בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת וישלחו האנשים
את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
סגרו ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסורים
מקטן ועד גדול ויבאו למנא הפתח ויאמרו
האנשים אל לוט צד מי לך פה חתך ובניך ובנותיך

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי משחזתים
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני
יהוה וישלחנו יהוה לשחזתה ויצא לוט וידבר אל
חזתיו לקחזי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה
כי משחזית יהוה את העיר ויהי כמשחזק בעיני חזתיו
וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך הנמשאת
פן תספה בעוץ העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים
בידו וביד אשתו וביד שתי בנותיו בזמלת יהוה
עליו וישאהו ויחזהו מזוץ לעיר ויהי כהושיאם
אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט
אחריך ואל תעמד בכל הכסר ההרה המלט פן
תספה ויאמר לוט אלהם אל לא אדני הנה לא משא
עבדך זון בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי
להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
פן תדבקני הרעה ומתי הנה לא העיר הזאת קרבה
לזוס שמה והוא מצער אמלטה לא שמה הלא
מצער הוא ותחי נפשי ויאמר אליו הנה צעאתי
פניך גם לדבר הזה לבכתי הפכי את העיר אשר
דברת מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות
דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער
השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה ויהוה
המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה
מן השמים ויהפך את הערים האל ואת כל הכסר
ואת כל יושבי הערים וצמוז האדמה ותבט אשתו
מאחריו ותהי ציב מלח וישכם אברהם בבקר אל
המקום אשר עמד שם את פני יהוה וישקף על
פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכסר וירא
והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן ויהי בשחזת
אלהים את ערי הכסר ויזכר אלהים את אברהם
וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים
אשר ישב בהן לוט ויעל לוט מצוער וישב בהר
ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב
במערה הוא ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש איך בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ לכה נשקה את אבינו יין ונשכנה
עמו ונחזיה מאבינו זרע ותשקיך את אביהן יין
בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
ידע בשכנה ובקומה ויהי ממחרת ותאמר הבכירה
אל הצעירה הן שכנתי אמש את אבי נשקנו יין גם
הלילה ובאי שכנתי עמו ונחזיה מאבינו זרע ותשקיך
גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה

והשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה ותהרין שתי
בנות לוט מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד היום והשנייה גם הוא
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום ויסע משם אברהם

אריסה הגג וישב בין קדש ובין שור וילך בגרר
ויאמר אברהם אל שרה אשתי אחתי הוא וישלח
אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלתיים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הןך מת על
האשה אשר לקחת והוא בשלתי בעל ואבימלך
לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם שדיק תהרג
הלא הוא אמר לי אחתי הוא והלא גם הוא אמרה
אדני הוא בתם לבני ובעקיף כפי עשיתי זאת ויאמר
אליו האלתיים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבנך
עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן
לא נהתיך לנגע אליה ועתה השב אשת האישה כי
גביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע
כי מות תמות אתה וכל אשר לך וישכם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם ויראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
דטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי דטאה
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק איך יראה אלתיים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי וגם אמנה אחתי
בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה ויהי
כאשר התעו אתי אלתיים מבית אבי ואמר לה זה
זסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר גבוא
שמה אמרי לי אחי הוא ויקח אבימלך שאף ובקר
ועבדים ושפחות ויהן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו ויאמר אבימלך הגה אנשי לפתך בטוב
בעיניך שבו ולשרה אמר הגה גתתי אלהך כסף
לאזיך הגה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך
ואת כל נכחתי ויתפלל אברהם אל האלתיים וירפא
אלתיים את אבימלך ואת אשתו ואמהתו וילדו כי
עשר עשר יהיה בעד כל רחם לבית אבימלך על
דבר שרה אשה אברהם ויהיה

פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהיה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לוקחני
למועד אשר דבר אתי אלתיים ויקרא אברהם
את שם בני הזולד לו אשר ילדה לו שרה ישחק

וימל אברהם את ישחקה בנו בן שבעת ימים כאשר
צוה אתו אלהים ואברהם בן מאה שנה בהולד לו
את ישחקה בנו והאמר שרה צחקה עשה לי אלהים
כל השמע ישחקה לי והאמר מי מלל לאברהם
הייתהה בנים שרה כי ילדה בן לתינו ויגדל הילד
ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את
ישחקה ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחקה והאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת בנה כי לא ירש בן האמה הזאת עם
בני עם ישחקה וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו והאמר אלהים אל אברהם אל ירע
בעיניך על הצער ועל אמתך כל אשר האמר
אליו שרה שמע בקלה כי בישחקה יקרא לך
זרע וגם את בן האמה לתי אשרימנו כי זרעך הוא
וישכם אברהם בבקר ויקח לזם וזמת מים ויתן
אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך
ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן הזמת
ותשלך את הילד הזזה אחד השיזם ותלך ותשב
לה מנגד הרחוק כמטחוי קשה כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך
וישמע אלהים את קול הצער ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל
היראי כי שמע אלהים אל קול הצער באשר הוא
עם קומי שאלי את הצער והחזיקי את ידך בו כי
לתי גדול אשרימנו ופקח אלהים את עיניה ותרא
באר מים ותלך ותמלא את הזמת מים ותשק את
הצער ויהי אלהים את הצער ויגדל וישב במדבר
ויהי רבה קשת וישב במדבר פארץ ותקח לו

אמו אשה מארץ מצרים
ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו
אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה ועתה השבעה לי באלהים הזנה אם תשקר
לי ולתינו ולצנדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה ויאמר אברהם
אני אשבע והוכח אברהם את אבימלך על
אדות באר המים אשר גדלו עבדי אבימלך ויאמר
אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם
אתה לא הגדת לי וגם אני לא שמעתי בלתי
היום ויקח אברהם שאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית וישב אברהם את שבע
כבשת השאן לבדהן ויאמר אבימלך אל אברהם
מה הזנה שבע כבשת האלה אשר השבת לבדנה

ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה
לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם גשבעו שניהם
ויסרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיתל
שר שבאו וישבו אל ארץ פלשתים וישע אשיל
בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם ויצר
אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

ויגזי אזור הדברים האלה והאלהים אסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח גא את
בגך את יחידך אשר אהבת את ישחק ולך לך אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים
אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויחבש
את חמרו ויקח את שני געריו אתו ואת ישחק בנו
ויבקע שני עולה ויכך אל המקום אשר אמר
לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחוק ויאמר אברהם אל געריו
שבנו לכם פה עם החמור ואני והנער עלכה עד כה
ונשיתחזה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עשתי
העלה וישם על ישחק בנו ויקח בידו את האש
ואת המאכלה וילכו שניהם יחדו ויאמר ישחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנני
האש והעשנים ואיה השנה לעלה ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השנה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן
שם אברהם את המזבוח ויערך את העשנים ויעקד
את ישחק בנו וישם אתו על המזבוח ממעל לעצים
וישליח אברהם את ידו ויקח את המאכלה לשחט
את בני ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל השליח ידך
אל הנער ואל העש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
ירא אלהים אתה ולא חשכת את בגך את יחידך
ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אזור
גאזז בסבך בקרניו ויכך אברהם ויקח את האיל
ויעלה לעלה תחת בני ויקרא אברהם שם המקום
ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים
ויאמר בי גשבעתי גאם יהוה כי יען אשר עשית
את הדבר הזה ולא חשכת את בגך את יחידך כי
ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ
עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל געריו

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
בנאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך את
עוץ בכרו ואת בוז אחי ואת קמואל אחי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמה אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גם הוא את שבז ואת גזם ואת
תדזש ואת מעכה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמת שרה בקריית ארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספרד לשרה
ולביתה ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל בני
זת לאמר גר ותושב אצני עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני זת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני צשיא אלהים אתה
בתוכנו במבזר קברינו קבר את מתך איש ממנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני זת וידבר אתם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן שחר ויהן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקשה שדהו בכסף
מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר ועפרון ישב
בתוך בני זת ויען עפרון הזתי את אברהם באדני
בני זת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך וישתחו
אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באדני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה
ויען עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל כסף בני וביתך מה הוא
ואת מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באדני בני
זת ארבע מאת שקל כסף עבר לסוזר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבלו סביב לאברהם למקנה לעיני בני
זת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממרא הוא חברון בארץ כנען ויקם השדה

והמקרה אשר בו לאברהם לא ידעת קבר מאת בני
זאת
ויהיה ברכ את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים צא ירך
תחת ירכי ואשבועך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבנו כי אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אלני העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת והשב אשים את בנך אל הארץ אשר ישאת
משם ויאמר אלני אברהם השמר לך פן תשיב
את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחתי
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
גשבע לי לאמר לזרעך אתה הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפצק ולקחת אשה לבני משם ואם
לא תאבה האשה ללכת אחריך וצקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדני וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדני וילך
וכל טוב אדני בידו ויקם וילך אל ארם צהרים
אל עיר צחור ויברך הגמלים מדוזף לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת שאת השאבת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה צא לפני היום ועשה
חסד עם אדני אברהם הגה אנכי צאב על עיץ המים
ובנות אנשי העיר ישאת לשאב מים והיה הנער
אשר אמר אליה הטי צא כדרך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הכזבת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ויהי
הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה ישאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת צחור אחי אברהם
וכדה על שכמה והנער טבת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני צא מעט מים
מכרך ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עד אם כלו לשנתה ותמהר ותער כדה אל
השקת ותירץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
גמליו והאיש משתאה לה מזריש לדעת ההשליח
יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר כלו הגמלים
לשתות ויקח האיש צום זהב בקע משקלו ושני
שמידים על ידיו עשרה זהב משקלם ויאמר בת
מי את הגדני צא לי היש בית אביר מקום לזו כליו

והאמר אליו בת בתואל אלני בן מלכה אשר ילדה
לחזור והאמר אליו גם תבן גם מספוא רב שמתו
גם מקום לבון ויקד האיש וישתחו ליהודה ואמר
ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו
ואמתו מעם אדני אלני בדרך חזני יהוה בית אדני
אדני ותרץ הער ותגד לבית אמה נדברים האלה
ולרבוקה אחי ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החושב
אל העין ויהי כראת את הנזם ואת השמידים על
ידי אחתו וכשמעי את דברי רבוקה אחתו לאמר
כה דבר אל האיש ויבא אל האיש והנה עמד על
הגמלים על העין ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד
בחושך ואדני פניתי הבית ומקום לגמלים ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ומים לרדף רגליו ורגלי האנשים אשר אנו וישם
לפניו לאכל ויאמר לא אכל עוד אם דברתי דברי
ויאמר דבר ויאמר עבד אברהם אלני ויהוה ברך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו שאן ופקר וכסף וזהב
ועבדים ושפוזת וגמלים וחמרים ותלד שרה אשת
אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר
לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות
הנבעני אשר אלני ישב בארצו אם לא אל בית
אבי תלך ואל משפוזתי ולקחת אשה לבני ואמר
אל אדני אלני לא תלך האשה אחרי ויאמר אלני
יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך
והשליח דרכך ולקחת אשה לבני משפוזתי ומבית
אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפוזתי ואם
לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואנא היום אל העין
ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך לא משליח
דרכי אשר אלני הלך עליה הנה אלני נשב על עין
המים והיה העלמה הישאת לשאב ואמרתי אליה
השקיני לא מעט מים מכרך ואמרה אלני גם אתה
שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח
יהוה לבן אדני אדני טרם אכלה לדבר אל בני והנה
רבוקה ישאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני לא ותמהר ותורד כדה משליה
ותאמר שתה וגם לגמליך אשקה ואשת וגם הגמלים
השקתה ואשאב אתה ואמר בת מי את והאמר בת
בתואל בן לחזור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם
על אפה והשמידים על ידיה ויקד ואשתחו ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבני ועדת
אם ישכם עששים חסד ואמת את אדני הגידו לי

ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל
ויען לבן ובתאל ויאמרו מיהו יצא הדבר לא
זכר דבר אליך רע או טוב הגה רבקה לפתך קח
ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי
כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה וישא העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויהן לרבקה ומגדגת אתן לאחיה ולאמה
ויאכלו וישתחו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני ויאמר אחיה
ואמה ישב הער אתנו ימים או עשור אחר תלך
ויאמר אלהם אל האחרו אתי ויהוה השליח דרכי
שלחוני ואכנה לאדני ויאמרו תקרא לער ושאלה
את פיה ויקרא לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם
האיש הזה ותאמר אלך וישלחו את רבקה אחתם
ואת מתקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו ויברכו
את רבקה ויאמרו לה אודתנו את היי לא לפני
רבנה וירש דרעך את שעיר שטאיו ותקם רבקה
ולצרתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחר
האיש ויקח העבד את רבקה וילך וישחק בא
מבוא באר לחי ראי והוא ישב בארץ הנגב וישא
ישחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עלינו וירא
והנה גמלים באים ותשא רבקה את עליה ותרא את
ישחק ותפל מעל הגמל ותאמר אל העבד מי האיש
הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא
אדני ותקח השעיר ותתכס ויספר העבד לישחק
את כל הדברים אשר עשה ויבאה ישחק האהלה
שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ולאבנה
וינחם ישחק אחרי אמו

ויספ אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ותלד לו
את זמרה ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק
ואת שוחר ויקשן ילד את שבא ואת דרן ובני דרן
היו אשורם ולטושים ולאמים ובני מדין עיפה ועפר
וזנן ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה ויהן
אברהם את כל אשר לו לישחק ולבני הפילגשים
אשר לאברהם אתן אברהם מתנת וישלחם מעל
ישחק בני בעודנו זוי קדמה אל ארץ קדם ואלה ימי
שני זוי אברהם אשר זוי מאת שנה ושבעים שנה
ודמש שנים ויגיע וימת אברהם בשיבה טובה זקן
ושבע ואסף אל עמיו ויקברו אתו ישחק וישמעאל
בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן שחר
הזתי אשר על פני ממרא השדה אשר קנה אברהם
מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את ישחק בצו
וישב ישחק עם באר לחי ראי
ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה
הגזר המצרית שפוזת שרה לאברהם ואלה
שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר
ישמעאל צביה וקדר ואדבאל ומבשם ומשמע
ודומה ומשא חדד ותימא ישור צפיש וקדמה
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרותיהם
ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם ואלה שני
חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע
שנים ויצוע וימת ויאסף אל עמיו וישכנו מזוילה
עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה
על פני כל אחיו נפל

ואלה תולדות ישחק בן אברהם אברהם הוליד
את ישחק ויהי ישחק בן ארבעים שנה בקדחתו
את רבקה בת בתואל הארמי מפרץ ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה ויעתר ישחק ליהוה לנכח
אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה
אשתו ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן
למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה ויאמר יהוה
לה שני גנים בבטן ושני לאמים ממעיך יפרדו
ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר וימלאו ימיה
ללדת והנה תומם בבטנה ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו ואחרי כן
יצא אחיו וידו אוחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
וישחק בן ששים שנה בלדת אתם ויגדלו הצעירים
ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש
תם ישב אהלים ויאהב ישחק את עשו כי ציד
בפיו ורבקה אהבת את יעקב ויגד יעקב ציד ויבא
עשו מן השדה והוא עיף ויאמר עשו אל יעקב
הלעיטני גא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
על כן קרא שמו אדום ויאמר יעקב מכרה כיום
את בכרתך לי ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות
ולמה זה לי בכרה ויאמר יעקב השבעה לי כיום
וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב ויעקב צחן
לעשו לחם וציד עד שים ויאכל וישת ויקם וילך
ויבא עשו את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך ישחק אל אבימלך מלך
פלשתים גרה וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכך בארץ אשר אמר אליך גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולביתך אתן

את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר
נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך
ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות
האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמע אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי
חקותי ותורתי וישב ישחק בגר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר
אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
מראה הוא ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה
ישחק משחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך
לישחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אחתי הוא ויאמר אליו ישחק כי אמרתי פן אמות
עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם
ויש אבימלך את כל העם לאמר הנה אנשי הזה
ובאשתו מות יומת וזרע ישחק בארץ ההוא וימצא
בשנה ההוא מאה שיערים ויברכהו יהוה ויגדל
האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו
מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו
פלשתים וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו
בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר
ויאמר אבימלך אל ישחק לך מעמנו כי עצמת ממנו
מאד וילך משם ישחק ויחזן בצחל גר וישב שם
וישב ישחק ויחפר את בארות המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא להן
אביו ויחפרו עבדי ישחק בצחל וימצאו שם באר
מים חיים ויריבו רעי גרר עם רעי ישחק לאמר לנו
המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו
ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה
שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו
עליה ויקרא שמה רחובות ויאמר כי עתה רחובות
יהוה לנו ופרינו בארץ ויעל משם באר שבע
וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי
אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך
והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי ויבן
שם מצבה ויקרא בשם יהוה ויש שם אהלו ויכרו
שם עבדי ישחק באר ואבימלך הלך אליו מגרר
ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו ויאמר אלהים ישחק
מדוע באתם אלי ואתם שאתם אתי ותשלוזוני
מאתכם ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך

וַיֹּאמֶר תְּהִי זֶה אֱלֹהֵי בְיָצוֹתֵינוּ בְיָצוֹנוּ וּבִינְךָ וּבְכַרְתָּהּ
בְּרִית עִמָּךְ אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רַעַה כְּאֲשֶׁר לֹא
נִגְעַלְנוּךָ וְכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק טוֹב וְעֲשֵׂנוּ לְאָחֶיךָ
בְּשִׁלּוֹם אֵתהּ עֲתָה בְרוּךְ יְהוָה וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֵּהּ
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּשְׂכִּימוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו
וַיִּשְׁלָחֵם יַעֲזֶקֶ וַיִּלְכוּ מֵאֵתוֹ בְּשִׁלּוֹם וַיְהִי בַיּוֹם
הַהוּא וַיָּבֹאוּ עִבְדֵי יַעֲזֶקֶ וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל אֲדוֹת הַבְּעָר
אֲשֶׁר חִפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִשְׁאַלְנוּ מִיָּם וַיִּקְרָא אֵתהּ
שִׁבְעָה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּעָר שִׁבְעַת עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וַיְהִי עָשׂוֹ בֶן אַרְבָּעִים

שָׁנָה וַיִּקְחַז אִשָּׁה אֵת יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי הַחֲזִיתִי וְאֵת
בְּשִׁמַּת בַּת אֵילָן הַחֲזִיתִי וְתַהֲיִין מִרְתִּי רוּחַ לִיעֲזֶקֶ
וּלְרַבֵּקָה וַיְהִי כִי זָקֵן יַעֲזֶקֶ וְתַכְתִּיךָ

עָשִׂינוּ מִרְאֵת וַיִּקְרָא אֵת עָשׂוֹ בְּנֵוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו
בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶה זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי
יוֹם מוֹתִי וְעַתָּה שָׂא זֶה כְּלִיךְ תְּלִיךְ וְקִשְׁתְּךָ וְשֵׂא
הַשְּׂדֵה וְשׂוּדָה לִי שְׂדֵה וְעֵשֶׂה לִי מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר
אֲהַבְתִּי וְהַבִּיאָה לִי וְאֲכַלְהָ בְעֵבֹר תִּבְרַכְךָ זְפַשְׁתִּי
בְּטָרִם אֲמוֹת וּרְבִקָּה שְׂמַעְתָּ בְּדַבֵּר יַעֲזֶקֶ אֵל עָשׂוֹ
בְּנֵוֹ וַיִּלֶךְ עָשׂוֹ הַשְּׂדֵה לְשׂוּד שִׂיד לְהַבִּיאַ וּרְבִקָּה
אָמְרָה אֵל יַעֲקֹב בְּנֵה לֹאמֵר הֲנִנִי שְׂמַעְתִּי אֵת אָבִיךָ
מִדַּבֵּר אֵל עָשׂוֹ אַחִיךָ לֹאמֵר הַבִּיאָה לִי שִׂיד וְעֵשֶׂה
לִי מִטְעָמִים וְאֲכַלְהָ וְאֲבִרְכֶכֶה לְפָנָי יְהוָה לְפָנָי
מוֹתִי וְעַתָּה בְנִי שְׂמַעַ בְּהַלִּי לְאֲשֶׁר אָנֹכִי מַשְׂוֶה אֶתְךָ
לֶךְ זֶה אֵל הַשָּׂאֵן וַיִּקְחַז לִי מִשָּׁם שְׂנֵי גִדִּי עֲזִים טַבִּים
וְאֵעֲשֶׂה אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כְּאֲשֶׁר אָהַב וְהַבִּיאָה
לְאָבִיךָ וְאֲכַל בְּעֵבֹר אֲשֶׁר יִבְרַכְךָ לְפָנָי מוֹתִי וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹבֶ אֵל רְבִקָּה אֲמוֹ הֵן עָשׂוֹ אֲחִי אִישׁ שֹׁעֵר
וְאֲנִכִי אִישׁ חֲכָמָה אוֹכֵל יִמְשָׁלֵנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְעֵינָיו
כְּמַתְעַתֵּשׁ וְהַבִּיאָה לִי קַלְכָּה וְלֹא בִרְכָה וְתֹאמֶר
לוֹ אֲמוֹ עָלִי קַלְכָּתְךָ בְּנִי אֵךְ שְׂמַעַ בְּהַלִּי וְלֶךְ קַח לִי
וַיִּלֶךְ וַיִּקְחַז וַיָּבֹא לְאֲמוֹ וְתַעֲשֶׂה אֲמוֹ מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר
אָהַב אָבִיו וְתִקְחַז רְבִקָּה אֵת בְּגָדֵי עָשׂוֹ בְּנֵה הַגָּדֹל
הַחֲמֻדָּה אֲשֶׁר אֵתהּ בְּנִית וְתִלְבֹּשׁ אֵת יַעֲקֹבֶ בְּנֵה
הַקֶּטָן וְאֵת עֶרְתִּי גִדִּי הָעֲזִים הַלְּבִישָׁה עַל יָדָיו וְעַל
חֻלְקֵת שׂוּאֲרָיו וְתִתֵּן אֵת הַמִּטְעָמִים וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
עָשִׂיתָה בְּיַד יַעֲקֹבֶ בְּנֵה וַיָּבֹא אֵל אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
וַיֹּאמֶר הֲנִנִי מִי אֵתהּ בְּנִי וַיֹּאמֶר יַעֲקֹבֶ אֵל אָבִיו אֲנִכִי
עָשׂוֹ בְּכַרְךָ עָשִׂיתִי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוֹם זֶה שִׁבְעָה
וְאֲכַלְהָ מִצִּידִי בְעֵבֹר תִּבְרַכְנִי זְפַשְׁךָ וַיֹּאמֶר יַעֲזֶקֶ
אֵל בְּנֵוֹ מַה זֶה מַהֲרַת לְמַשָּׂא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה
יְהוָה אֵלֶיךָ לְפָנָי וַיֹּאמֶר יַעֲזֶקֶ אֵל יַעֲקֹבֶ אֵשֶׁה זֶה

ואמשיך בני האלה זה בני עשיו אם לא ויגש יעקב
אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב
והידים ידי עשיו ולא הכירו כי היו ידיו כנדי עשיו
אזניו שיערת ויברכהו ויאמר אלהה זה בני עשיו
ויאמר אגני ויאמר הגשה לי ואכלה מאיד בני למען
תברכך בפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת
ויאמר אלני יצחק אביו גשה לא וישקה לי בני
ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר
ראת ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה ונתן
לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן
ותירש יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הנה
גביר לאזניך וישתחו לך בני אמך ארריך ארור
ומברכך ברוך ויהי כאשר נלה יצחק לברך את
יעקב ויהי אך ישא ישא יעקב מאת פני יצחק אביו
ועשיו אזני בא מאידו ויעש גם הוא מטעמים ויבא
לאביו ויאמר לאביו יקם אגני ויאכל מאיד בני
בעבר תברכני בפשיך ויאמר לו יצחק אביו מי אלהה
ויאמר אגני בנך בכרך עשיו ויחרד יצחק וחרדה
גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הישג אגני ויבא
לי ואכל מכל בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה
כשמע עשיו את דברי אביו וישעק וישקה גדולה
ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אגני אבני
ויאמר בא אזניך במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי
קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את ברכתי
לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אשלת לי
ברכה ויען יצחק ויאמר לעשיו הן גביר שמתיו לך
ואת כל אזני צתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכותיו
ולכה אפוא מה אעשה בני ויאמר עשיו אל אביו
הברכה אלהה הוא לך אבני ברכני גם אגני אבני וישא
עשיו קלו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אלני הנהה
משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל
ועל זרעך תזייה ואת אזניך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עלו מעל שוארך וישטם עשיו את
יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשיו
בלבו יקרבו ימי אבל אבני ואהרנה את יעקב אזני
ויגד לרבקה את דברי עשיו בנה הגדל ותשלוז
ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אלני הנה עשיו
אזניך מתעזם לך להרגך ועתה בני שמע בקלי
וקום ברוח לך אל לבן אזני חרנה וישבת עמו ימים
אזורים עד אשר תשוב חזמת אזניך עד שוב אף
אזניך ממך ושכח את אשר עשית לו ושכחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד

והאמר רבקה אל ישחקה קשתי בחיי מפני בנות חת
אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
הארץ למה לי חיים ויקרא ישחקה אל יעקב ויברך
אתו וישוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען
היום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך
אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים ויתן לך את
ברכת אברהם לך ולרעך אתך לרשתך את ארץ
מגריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלח ישחקה את
יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי
אחי רבקה אם יעקב ועשו וירא עשו כי ברך
ישחקה את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת
לו משם אשה בברכו אתו וישו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות כנען וישמע יעקב אל אבי ואל
אמו וילך פדנה ארם וירא עשו כי רעה בנות כנען
בעיני ישחקה אביו וילך עשו אל ישמעאל ויקח
את מזלכת בת ישמעאל בן אברהם אחות גבית
על עשיו לו לאשה

וישא יעקב
מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילך שם כי
בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתי
וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סלם משוב ארצה
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
ורדים בו והנה יהוה עשב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי ישחקה הארץ אשר
אתה שכב עליה לך אתגנה ולרעך והיה רעך
כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה
ונברכו בר כל משפחת האדמה ובדרעך והנה
אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך והשבתיך
אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם
עשיתי את אשר דברתי לך וייקח יעקב משנתו
ויאמר אכף יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי
וירא ויאמר מה צורא המקום הזה אין זה כי אם
בית אלהים וזה שער השמים וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתי וישם אתה
מטבה וישק שמן על ראשה ויקרא את שם המקום
ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה וידר
יעקב עדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לזם לאכל
ונגד ללבוש ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
יהוה לי לאלהים והאבן הזאת אשר שמתני מטבה
יתיה בית אלהים וכל אשר נתן לי עשר אעשרנו
לך וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם וירא

והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן
רבעים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדולה על פי הבאר ותאספו שמה כל העדרים
ותלכו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן
והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה ויאמר להם
יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מזרח אנו ויאמר
להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו ויאמר
להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה
עם הצאן ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף
המקנה השקו הצאן ולכו רעו ויאמרו לא נוכל
עד אשר יאספו כל העדרים ותלכו את האבן מעל
פי הבאר והשקינו הצאן עודנו מדבר עמם ורחל
באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא ויהי
כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת
צאן לבן אחי אמו וישש יעקב ויגל את האבן מעל
פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו וישק יעקב
לרחל וישא את קלו ויבך ויעקב לרחל כי אחי
אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה ויהי
כשמש לבן את שמע יעקב בן אחתו וירץ לקראתו
ויזבק לו וישק לו ויביאהו אל ביתו ויספר ללבן
את כל הדברים האלה ויאמר לו לבן אך עשמי
ובשרי אתה וישב עמו חדרש ימים ויאמר לבן
ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חזם הגידה לי מה
משכרתך וללבן שתי בעות שם הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל ועיני לאה רכות ורחל היתה יפה תאר
ויפת מראה ויאהב יעקב את רחל ויאמר לעבדך
שבע שנים ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב
תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי
ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים
אחדים באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאסף לבן את
כל אעשי המקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח את
לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה ויתן לבן לה
את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה ויהי בבקר
והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי
הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני ויאמר לבן
לא יעשה כן במקומנו לתת השעירה לפני הבכירה
מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה
אשר העבד עמדי עוד שבע שנים אחרות ויעש
יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו
לאשה ויתן לבן לרחל בתו את בכנה שפחתו לה
לשפחה ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה

ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות וירא יהוה כי
שצנאה לאה ויפתח את רחמה ורזל עקרה ותהר
לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי
ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי ותהר עוד
ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שצנאה אנכי
ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון ותהר עוד
ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלו כי
ילדתי לו שכלשה בנים על כן קרא שמו לוי ותהר
עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן
קראה שמו יהודה ותעמד מלדת ותרא רזל כי
לא ילדה ליעקב ותקצא רזל באחזתה ותאמר אל
יעקב הבה לי בנים ואם איך מתה אנכי ויזר אף
יעקב ברזל ויאמר התזת אלהים אנכי אשר מצע
ממך פרי בטן ותאמר הנה אמתי בלחה בא אלנה
ותלד על ברכי ואננה גם אנכי ממנה ויתן לו את
בלחה שפוזתה לאשה ויבא אלנה יעקב ותהר
בלחה ותלד ליעקב בן ותאמר רזל דעני אלהים
וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן
ותהר עוד ותלד בלחה שפוזת רזל בן ששני ליעקב
ותאמר רזל צפתולי אלהים צפתלתי עם אחזתי גם
יכלתי ותקרא שמו צפתלי ותרא לאה כי עמדה
מלדת ותקח את חלפה שפוזתה ונתן אתה ליעקב
לאשה ותלד חלפה שפוזת לאה ליעקב בן ותאמר
לאה בגד ותקרא את שמו גד ותלד חלפה שפוזת
לאה בן ששני ליעקב ותאמר לאה באשרי כי
אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר וילך ראובן
בימי קציר חטים וימצא דונאים בשדה ויבא אתם
אל לאה אמו ותאמר רזל אל לאה הני לא לך
מדודאי בנך ותאמר לה המעט קדחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רזל לכך ישכם
עמך הלילה תזות דודאי בנך ויבא יעקב מן השדה
בערב ותשא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתוך בדודאי בני וישכם עמך בלילה
הוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפוזתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר
עוד לאה ותלד בן ששני ליעקב ותאמר לאה
דודאי אלהים אתי דוד טוב הפעם יבכעני אישי כי
ילדתי לו שכלשה בנים ותקרא את שמו זבולון ואחר
ילדה בת ותקרא את שמה דינה ויזכר אלהים
את רזל וישמע אלנה אלהים ויפתח את רחמה
ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי

והקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהיה לי בן אחר
ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכזה אל מקומי ולא רשתי תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכזה כי אתה
ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן
אם גא משאתי חזן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה
בגללך ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה
מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני ופרך לרב
ויברך יהוה אתך לרצלי ועתה מתי אעשה גם אנכי
לביתי ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא התן לי
מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה
שאנך אשמר אעבר בכל שאנך היום הסר משם
כל עשה נקד וטלוא וכל עשה חזום בכשבבים וטלוא
ונקד בעצים והיה שכרי ועצתה בי צדקתי ביום
מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד
וטלוא בעצים וחזום בכשבבים גזוב הוא אתי ויאמר
לבן הן לו יהי כדברך ויסר ביום ההוא את התישים
העקדים והטלאים ואת כל העצים הנקדות והטלאות
כל אשר לבן בו וכל חזום בכשבבים ויתן ביד בניו
וישם דרך שלשה ימים בינו ובין יעקב ויעקב
רעה את שאן לבן הצותרת ויקח לו יעקב מקל
לבנה לח ולוז וערמוץ ויפצל בהן פצלות לבנות
מחשף הלבן אשר על המקלות וישא את המקלות
אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן
השאן לשותות לנכח השאן ויחמשה בבאן לשותות
ויחמו השאן אל המקלות ותלדן השאן עקדים
נקדים וטלאים והכשבבים הפריד יעקב ויתן לפני
השאן אל עקד וכל חזום בשאן לבן וישת לו עדרים
לבדו ולא שתם על שאן לבן והיה בכל יום השאן
המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני השאן
ברהטים ליחמשה במקלות ובהעטיף השאן לא
ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב ופרך
האיש מאד מאד ויהי לו שאן רבות ושפוזות
ועבדים וגמלים וחמרים וישמע את דברי בני לבן
לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר
לאבינו עשה את כל הכבוד הזה וירא יעקב את פני
לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום ויאמר יהוה
אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה
עמך וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
אל שאנו ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי
איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי

ואתנה ידעתך כי בכל כחי עבדתי את אביכך
ואביכך התל בי והחלף את משכרתי עשרת מלים
ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר עקדים
יהיה שכרך וילדו כל השאף עקדים ואם כה יאמר
עקדים יהיה שכרך וילדו כל השאף עקדים וישל
אלהים את מקנה אביכם ויתן לי ויהי בעת יזם
השאף ואשא עיני וארא בזלום והנה העתדים
העלים על השאף עקדים עקדים וברדים ויאמר אלי
מלאך האלהים בזלום יעקב ואמר הנני ויאמר
שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על השאף
עקדים עקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן
עשה לך אנכי האל בית אל אשר משחזת שם
משבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום שא מן
הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך ותען רחל
ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית
אבינו הלא זכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם
אכול את כספנו כי כל העשר אשר הצייל אלהים
מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
אליך עשה ויהם יעקב וישא את בניו ואת נשייו על
הגמלים וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר
רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא אל
ישחקה אביו ארצה כעין ולבן הלך לגד את שאנו
ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה ויגנב יעקב
את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא
ויברח הוא וכל אשר לו ויהם ויעבר את הנהר
וישם את פניו הר הגלעד ויגד ללבן ביום השלישי
כי ברח יעקב ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו
דרך שבשת ימים וידבק אתו בהר הגלעד ויבא
אלהים אל לבן הארמי בזלום הלילה ויאמר לו
השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג
לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע
את אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה עשית
ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשבוית חרב למה
נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך
בשמחה ובשרים בתף ובכבוד ולא נטשתני לנשה
לבני ולבנתי עתה הסכלת עשוי יש לאל ידי לעשות
עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר
השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע ועתה
הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה
גנבת את אלהי ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי
אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי עם אשר תמצא
את אלהיך לא יזיה גנב אחינו הכר לך מה עמדי

וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם ויבא לבן
באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות
ולא משא וישא מאהל לאה ויבא באהל רחל ורחל
לקחה את התרפים והשמים בטר הגמול והשם
עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא משא
והאמר אל אביה אל יזר בעיני אדני כי לא אוכל
לקום מפניך כי דרך גשמים לי ויחפש ולא משא
את התרפים ויזר ליעקב וירב בלבן וישן יעקב
ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי הלכת אצרי
כי מששת את כל כלי מה משאת מכל כלי ביתך
שים כה גגד אדני ואזיך ויכניחו בין שתינו זה
עשרים שנה אנכי עמך רחלך ועזיך לא שכלו
ואילי שאנך לא אכלתי טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתני יום וגנבתני לילה
הייתי ביום אכלתי חרב וקרח בלילה ותדד שנתני
מעניי זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע
עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בשאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מלים לולי אלהי אבי
אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם
שכחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויכח
אמש וישן לבן ויאמר אל יעקב הבנות בעתי והבנים
בני השאן שאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנותי
מה אעשה לאלה היום או לבנייך אשר ילדו ועתה
לכה זכרתה ברית אגלי ואתה והיה לעד בני וביתך
ויקח יעקב אבן וירימה משנה ויאמר יעקב לאזני
לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ולאכלו שם על
הגל ויקרא לו לבן יצר שהדותא ויעקב קרא לו
גלעד ויאמר לבן הגל הזה עד בני וביתך היום על
כך קרא שמו גלעד והמשפה אשר אמר יסף יהיה
בני וביתך כי נסתר איש מרעהו אם תענה את בעתי
ואם תקח גשמים על בעתי אין איש עמנו ראה אלהים
עד בני וביתך ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה
והנה המשנה אשר יריתי בני וביתך עד הגל הזה
ועדה המשנה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם אתה לא תעבור אלי את הגל הזה ואת המשנה
הזאת לרעה אלהי אברהם ואלהי יצחק ישפטו
בנינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו
יעזק ויגוד יעקב גוד בהר ויקרא לאזני לאכל
לחם ולאכלו לחם וילינו בהר וישכם לבן בעקר
וינשטת לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
לבן למקמו ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
אלהים ויאמר יעקב כאשר ראו מדענה אלהים זה

ויקרא שם המקום ההוא מזוזלים
וישלוח יעקב מלאכים לפניו אל עשיו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום וישו אתם לאמר כה האמרוך
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחר עד עתה ויהי לי שור וזמור שאף ועבד
ושפחה ואשלוחה להגיד לאדני למשא חן בעיניך
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו
וירא יעקב מאד וישר לו ויחץ את העם אשר אתו
ואת השאף ואת הבקר והגמלים לשני מזוזות ולאמר
אם יבוא עשיו אל המזוזת האחת והנהו והיה המזוזת
השנייה לאר לפליטה ולאמר יעקב אלתי אבי אברהם
ואלתי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארעך
ולמולדתך ואיטיבה עמך קטנתי מכל הזסדים
ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי
עברת את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מזוזות
השנייה לא מיד אחי מיד עשיו כי ירא אלתי אתו פן
יבוא והכני אם על בנים ואתה אמרת הישב איטיב
עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר
מרב וילך שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו
מזוזת לעשו אחיו עשיו מאתים ותישים עשרים
רחלים מאתים ואילים עשרים גמלים מלוקות
ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה
אתנת עשרים ועירם עשרה ויתן ביד עבדיו עדר
עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח
תשימו בין עדר ובין עדר וישו את הראשון לאמר
כי יפגשך עשיו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואזה
תלך ולמי אלה לפעך ואמרת לעבדך ליעקב מזוזת
הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו וישו
גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים
אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברו אל עשיו
במשאכם אתו ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו
כי אמר אכפרה לפני במזוזת ההלכה לפני ואחרי
כן אראה לפניו אולי ישא פני ותעבר המזוזת על
פניו והוא לך בלילה ההוא במזוזת ויקם בלילה הוא
ויקח את שתי עשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד
עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבנה ויקחם ויעברם
את העמל ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו
ויאבה איש עמו עד עלות השחר וירא כי לא יכל
לו וילך בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו
ויאמר שלוחתי כי עלתה השחר ויאמר לא אשלוחך
כי אם ברכתני ויאמר אלתי מה שמך ויאמר יעקב

ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל וישאל
יעקב ויאמר הגידה לא שמך ויאמר למה זה תשאל
לשמי ויברך אתו שם ויקרא יעקב שם המקום
פנאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל מפני
וידרז לו השמש כאשור עבר את פנאל והוא
שכע על ירכו על כן לא יאכלו בני ישראל את
גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי
נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה וישא יעקב עינו
ורא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחזק
את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות
וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה ואת
לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים
והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים
עד גשתו עד אחיו וירץ עשו לקראתו ויחבקהו
ויפל על צוארו וישקהו ויבכו וישא את עינו
וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך ותגשן
השפחות הגה וילדיהן ותשתחו ויהגש גם לאה
וילדיה וישתחו ואחר גש יוסף ורחל וישתחו
ויאמר מי לך כל המזנה הזה אשר פגשתי ויאמר
למשא חזן בעיני אדני ויאמר עשו יש לי רב אחי
יהי לך אשר לך ויאמר יעקב אל לא אם לא משאתי
חזן בעיניך ולקחת מזחתי מידי כי על כן ראיתי
פניך כראת פני אלהים ותרשתי קח לא את ברכתי
אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל
ויפטר בו ויקח ויאמר נסעה ונלכה ואלכנה לנגדך
ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והאצן
והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל האצן
יעבר לא אדני לפני עבדו ואני אהנה לך לאטי לרגל
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא
אל אדני שעירה ויאמר עשו אשיגה לא עמך מן
העם אשר אתי ויאמר למה זה אמשא חזן בעיני
אדני וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן
קרא שם המקום סכות ויבא
יעקב שלם עיר שכנס אשר בארץ נטען בבואו
מפדן ארם ויחזן את פני העיר ויקח את חלתת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אביו
שכנס במאה קשיטתה וישב שם מחנה ויקרא לו
אל אלהי ישראל והשא גינה
בה לאה אשר ילדה ליעקב לראות בעיני הארץ

וירא אתה שכם בן חמור החזי נשיא הארץ ויקח
אתה וישכב אתה ויעשה ותדבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער ויאמר
שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו
ובניו היו את מקנהו בשדה והזרש יעקב עד באם
וישא חמור אביו שכם אל יעקב לדבר אתו ובני
יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויזר להם מאד כי גבלה עשה בישראל לשכב את
בת יעקב וכך לא יעשה וידבר חמור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו לא אתה לו
לאשה והתחתנו אתנו בנותיכם תתנו לנו ואת בנותינו
תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו
וסדרוה והאזינו בה ויאמר שכם אל אביו ואל
אחיה אמשא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן
הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנער לאשה ויענו בני יעקב את
שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא
את דינה אחותם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות
הדבר הזה לנתת את אחותנו לאיש אשר לו ערכה
כי זרפה הוא לנו אך בואת לאות לכם אם תהיו
כמצו להמל לכם כל דבר ונתנו את בנותינו לכם ואת
בנותיכם תקח לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד
ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחצו את בתנו
והלכנו וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן
חמור ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת
יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ויבא חמור ושכם
בנו אל שעיר עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר
האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
ויסדרו אתה והארץ הגה רחבת ידים לפניהם את
בנותם תקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם אך
בואת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם
אחד בהמול לנו כל דבר כאשר הם נמלים מקנהם
וקנינם וכל בהמתם הכולא לנו הם אך נאותה להם
וישבו אתנו וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל
ישאי שעיר עירו וימלו כל דבר כל ישאי שעיר עירו
ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני
יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בטח ויהרגו כל דבר ואת חמור ואת שכם
בני הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם
וישאו בני יעקב באו על החללים ויבאו העיר אשר
טמאו אחותם את שאגם ואת בקרם ואת חמריהם

ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו ואת כל
חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל
אשר בבית ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עזרתם
אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני
מתי מספר וצאספו עלי והכנזי ונשמדתי אני וביתי
ויאמרו הכנזיה יעשה את אדותנו

ויאמר אלהים אל יעקב היום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח לאל הזראה אליך בברוך
מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
אשר עמו הסרו את אלהי הזכר אשר בתככם
והטהרו והזליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל
ואעשה שם מזבח לאל העשה אתי ביום צרתי ויהי
עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הזכר אשר בידם ואת הזממים אשר באצניהם
ויטמון אתם יעקב תחת האלה אשר עם שכמ ויסעו
ויהי חזת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב לזוה אשר
בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם
צגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דברה
מיצקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך
אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך
עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מזלצריך
ישאו ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך
אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ ויעל מעליו
אלהים במקום אשר דבר אתו וישב יעקב משנה
במקום אשר דבר אתו משבת אבן ויסך עליו גסך
וישק עליו שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר
דבר אתו שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל
ויהי עוד כנרת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל
ותקש בלדתה ויהי בהקשיתה בלדתה ותאמר לה
המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בשעת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אנו ואביו קרא
לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא
בית לחם וישב יעקב משנה על קברתה הוא משבת
קברת רחל עד היום ויסע ישראל ויש אלהים
מהלכה למגדל עדר ויהי בשכך ישראל בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו

וישמע ישראל

ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב ראובן ושבעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון בני רחל יוסף ובנימין ובני בלמה שפחת רחל דן ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא זכרון אשר גר שם אברהם ויצחק ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושנים שנה ויגע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בני

ואלה תלדות עשו הוא אדום עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון הזתית ואת אהליבמה בת ענה בת שבעון הזווי ואת בשמת בת ישמעאל אחות זביות ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרוז אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קניניו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז הימין אומר שפן וצעתם וקנז ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו ואלה בני רעואל נזח וזרוז שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת שבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרוז אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף הימין אלוף אומר אלוף שפן אלוף קנז אלוף קרוז אלוף צעתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נזח אלוף זרוז אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף קרוז אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו ואלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אלה בני שעיר הזרי ישב אדום הארץ לוטן ושובל ושבעון ושנה ודשון ואצר

ודישן אלה אלופי הזרי בני שעיר בארץ אדום
ויהיו בני לוטן זרי והימם ואחות לוטן תמנע ואלה
בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפוי ואנם ואלה בני
שבטון ואיה וענה הוא ענה אשר משא את הימם
במדבר ברעתו את הזמרים לשבטון אביו ואלה
בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה ואלה בני דישן
זמדן ואשבון ויתרן וכרן אלה בני אשר בלהן וזעון
ועקן אלה בני דישן עין וארן אלה אלופי הזרי
אלוף לוטן אלוף שובל אלוף שבטון אלוף ענה
אלוף דשן אלוף אשר אלוף דישן אלה אלופי
הזרי לארץ בארץ שעיר

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל וימלך באדום בלע בן בעור
ושם עירו דנהבה וימת בלע וימלך תזתיו יובב
בן זרז מבשרה וימת יובב וימלך תזתיו חשם
מארץ התימני וימת חשם וימלך תזתיו הדר בן
בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו
עוית וימת הדר וימלך תזתיו שמולה ממשרקה
וימת שמולה וימלך תזתיו שאול מרחבות הגהר
וימת שאול וימלך תזתיו בעל חזן בן עכבור
וימת בעל חזן בן עכבור וימלך תזתיו הדר ושם
עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרה בת
מי זהב ואלה שמות אלופי עשו למשפוחתם
למקמתם בשמתם אלוף תמצע אלוף עלוה אלוף
יתת אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן אלוף
קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגד יאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם
הוא עשו אביו אדום

וישב יעקב בארץ מצורי אביו בארץ כנען אלה
תלדות יעקב יוסף בן שבט עשרה שנה היה רעה
את אחיו בשאן והוא נער את בני בלהה ואת בני
זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם ויזלם יוסף חלום וילך לאחיו ויוספו
עוד שני אתו ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם תעבה והנה
תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי ויאמרו
לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל
בנו ויוספו עוד שני אתו על חלמתי ועל דבריו

ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאזניו ולאמר
הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח נאחד
עשר כוכבים משתדלים לי ויספר אל אביו ואל
אזניו ויער בו אביו ולאמר לו מה החלום הזה אשר
חלמת הבוא גבוא אני ואמך ואחייך להשתדלות
לך ארעה ויקראו בו אזניו ואביו שמו את הדבר
ויטו אזניו לרעות את שאף אביהם בשכם ולאמר
ישראל אל יוסף הלוא אחייך רעים בשכם לכה
ואשכחך אליהם ולאמר לו הנני ולאמר לו לך לא
ראה את שכלום אחייך ואת שכלום השאף והשנני
דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה וימאצאו
איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר
מה תבקש ולאמר את אחי אצני מבקש הגידה
לא לי איפה הם רעים ולאמר האיש נסעו מזה כי
שמעתי אמרים לכה דתעה ויך יוסף אחר אזניו
וימצאם בדתן ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב
אליהם ויתכללו אתו להמיתו ולאמרו איש אל אזניו
הנה בעל החלמות הלכה בא ועתה לכו ונהרגהו
ונשכלהו באחד הברות ואמר לו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמתי וישמע ראובן וישלחו
מידם ולאמר לא נכנו צפש ולאמר אליהם ראובן
אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר
במדבר ויד אל השלחו בו למען הציל אתו מידם
להשיבו אל אביו והי כאשר בא יוסף אל אזניו
ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים
אשר עליו ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק
איך בו מים וישבו לאכל לחם וישאו עליהם ויראו
והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם
נשאים נכאת ושרי וכל הולכים להוריד מצרימה
ויאמר יהודה אל אזניו מה בשעך כי גהרתי את אזניו
וכסיתו את דמו לכו ונמכרנו לישמעאלים וידעו אל
תהי בו כי אזניו בשרנו הוא וישמענו אזניו ויעברו
אנשים מדינים סוחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן
הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים
נסף ויביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן אל
הבור והנה איך יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב
אל אזניו ולאמר היכלי אלעזו ואני אנה אני בא ויקחו
את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים וישבולו את
הכתנת בדם וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
אביהם ולאמרו זאת משאנו הכר לא הכתנת בעך
הוא אם לא וכירה ולאמר כתנת בני חיה רעה
אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שמלתיו

וישם שק במתניו ויתאבל על בני ימים רבים
ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאן להתנחם
ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו
אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטפיר
סריס פרעה שר הטבחים

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויש ער
איש ערלמי ושמו חזיה וירא שם יהודה בת איש
כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה ותהר ותלד
בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ויקרא
את שמו אוזן ותוסף עוד ותלד בן ויקרא את שמו
שלה והיה בכתיב בלדתה אתו ויקח יהודה אשה
לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע
בעיני יהוה וימתהו יהוה ויאמר יהודה לאוזן בא
אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך
ידע אוזן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל
אשת אחיו ושחזת ארשה לבלתי נתן זרע לאחיו
וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו ויאמר
יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אחיך ער
יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא לאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה ורבו הימים ותמת
בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה וישל על אחיו
שאנו הוא וחזרה רעהו הערלמי תמנתה ויגד לתמר
לאמר הנה חמיר שלה תמנתה לגו שאנו ותסר בגדי
אלמנותה מעליה ותכס בשעיף ותתעלף ותשב
בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי
גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה ויראה יהודה
ויחשבה לזונה כי כסתה פניה ויש אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו
הוא ותאמר מה נתן לי כי תבוא אלי ויאמר אלכי
אשליח גדי עדים מן הצאן ותאמר אם נתן ערבון
ערך שלחך ויאמר מה הערבון אשר נתן לך
ותאמר חתמך ופתיכך ומטך אשר בידך ונתן לה
ויבא אליה ותהר לו ותקם ותלך ותסר שעפיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה וישלח יהודה את
גדי העדים ביד רעהו הערלמי לקחת הערבון מיד
האשה ולא משאה וישאל את אנשי מקמה לאמר
איה הקדשה הוא בעינים של הדרך ויאמרו לא
היתה בזה קדשה וישב אל יהודה ויאמר לא
משאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה
קדשה ויאמר יהודה תקח לה פן זהיה לבוזה הנה
שלחתי הגדי הזה ואתה לא משאתה ויהי כמשלש
חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם

הגה הרה ללזנותים ויאמר יהודה הושיע אזה ותשרף
הוא מושאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש
אשר אלה לו אלכי הרה ותאמר הכר נא למי
הזאתמת והפתילים והמטה האלה ויכר יהודה
ויאמר שדקה ממני כי על כן לא שתתיה לשלה
בני ולא יסף עוד לדעתה והי בעת לדתה והגה
תאומים בבטנה והי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו עשני לאמר זה ישא ראשונה והי
כמשני ידו והגה ישא אחיו ותאמר מה פרעת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר ישא אחיו אשר על
ידו העשני ויקרא שמו זרח ויוסף

הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה והי יהוה את יוסף והי איש מצליח
והי בבית אדניו המצרי וירא אדניו כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על כל ביתו וכל
יש לו נתן בידו והי מאז הפקיד אתו בביתו ועל
כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל
יוסף והי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית
ובשדה ויעצב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה כי אם הלזם אשר הוא אוכל והי
יוסף יפה תאר ויפה מראה והי אחר הדברים
האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי וימאן ויאמר אל אשת אדניו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
נתן בידי איני גודל בבית הגה ממני ולא דושך
ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתי ואיך
אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים והי
כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
אשלה להיות עמה והי כהיום הגה ונא הביתה
לעשות מלאכתו ואיך איש מאששי הבית שם בבית
ותפששו בגדו לאמר שכבה עמי ויעצב בגדו
בידה וינס וישא החושה והי כראותה כי עצב בגדו
בידה וינס החושה ותקרא לאששי ביתה ותאמר
להם לאמר ראו הבני לנו איש עברי לשחוק
בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול והי
כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעצב בגדו אשלי
וינס וישא החושה ותגז בגדו אשלה עד בוא אדניו
אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא
אלי העבד העברי אשר הנאת לנו לשחוק בי והי
כהרימי קולי ואקרא ויעצב בגדו אשלי וינס החושה

ויהי כששמע אדוני את דברי אשתו אשר דברה
אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך
ויחזר אפו ויקח אדני יוסף אתו ויתגדלו אל בית
הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם
בבית הסהר ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן
חזו בעיניו שר בית הסהר ויתן שר בית הסהר
ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת
כל אשר עשים שם הוא היה עשה איך שר בית
הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו
ואשר הוא עשה יהוה מצליח

ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך
מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים ויקשף
פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר
האופים ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל
בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם ויפקד שר
הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים
במשמר ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה
אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר
למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר ויבא
אליהם יוסף בבהר וירא אתם והנם זעפים וישאל
את סריסיו פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו
לאמר מדוע פניכם רעים היום ויאמרו אליו
חלום חלמנו ופתר איך אתו ויאמר אליהם יוסף
הלוא לאלהים פתרים ספרו נא לי ויספר שר
המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה
גפן לפני ובגפן שלשה שריצים והוא כפרחזת
עלתה גצה הבשילו אשכלתיה עלגבים וכוס
פרעה בידו ואקח את העלגבים ואשחט אתם אל
כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה ויאמר
לו יוסף זה פתרו שלשת השרצים שלשת ימים
הם בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשו
והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט
הראשון אשר היית משקהו כי אם זכרתני אתך
כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני
אל פרעה והוצאתני מן הבית הזה כי גנב גנבתי
מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי
שמו אתי בבור וירא שר האפים כי טוב פתח
ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי
חרי על ראשי ובסל העליון מכל מאכל פרעה
מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל
ראשי ויען יוסף ויאמר זה פתרו שלשת הסלים
שלשת ימים הם בעוד שלשת ימים ישא פרעה

את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל
העוף את בשרך מעליך ויהי ביום השלישי
יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו
וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר
האפים בתוך עבדיו וישב את שר המשקים
על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה ואת שר
האפים תלה כאשר פתר להם יוסף ולא זכר שר
המשקים את יוסף וישכח

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה זלם והנה עמד
על היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריות בשר ותרעילנה באחו והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מרעה
ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר
ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את
שבע הפרות יפת המראה והבריות ויהי קץ פרעה
ויישן ויזלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטבות והנה שבע שבלים דקות
ושדופת קדים צמחות אחריהן ותבלענה השבלים
הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות
ויקץ פרעה והנה זלום ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישכח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל
זכמיה ויספר פרעה להם את זלמו ואין פותר
אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשומר בית שר הטבחים
אתי ואת שר האפים וזלמתי זלום בליטה אחד
אני והוא איש כפתרון זלמו זלמתי ושם אתנו
צער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ופתר
לנו את זלמתינו איש כזלמנו פתר ויהי כאשר
פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה
וישכח פרעה ויקרא את יוסף וירישהו מן הבור
ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה ויאמר
פרעה אל יוסף זלום זלמתי ופתר אין אתו ואני
שמעתי עליך לאמר תשמע זלום לפתר אתו ויען
יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את
שלום פרעה וידבר פרעה אל יוסף בזלמי הנני
עמד על שפת היאר והנה מן היאר עלת שבע
פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעילנה באחו
והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות
ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה
בכל ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות הרקות
והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות

והבאנה אל קרבנה ולא צודע כי באו אל קרבנה
ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ וארא בחלמי
והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות
והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים
צמחות אחריהם ותבלען השבלים הדקה את
שבע השבלים הטבות ואמר אל הזרטמים ואין
מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
פרת הטבות שבע שנים הגה ושבע השבלים
הטבות שבע שנים הגה חלום אחד הוא ושבע
הפרות הרקות והרעה העלת אחריהן שבע שנים
הגה ושבע השבלים הרקות שדפות הקדים
יהיו שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי
אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה
הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ
מצרים וקמו שבע שני רעב אחריהן ותשכח כל
השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא
יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן
כי כבד הוא מאד ועל השנות החלום אל פרעה
פעמים כי זכון הדבר מעם האלהים וממהר
האלהים לעשותו ועתה ירא פרעה איש צבון
וזחם וישיתוהו על ארץ מצרים יעשה פרעה
ויפקד פקדים על הארץ וזמש את ארץ מצרים
בשבע שני השבע ויקבשו את כל אכל השנים
הטבות הבאת האלה וישברו בר תחת יד פרעה
אכל בערים וישמרו והיה האכל לפקדון לארץ
לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא
תכרת הארץ ברעב ויטב הדבר בעיני פרעה
ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה אל עבדיו הנמשא
כזה איש אשר רוח אלהים בו ויאמר פרעה
אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת
אין צבון וזחם כמון אתה תהיה על ביתי ועל
פוך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך ויאמר
פרעה אל יוסף ראה גתתי אתך על כל ארץ
מצרים ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה
על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד
הזהב על שוארו וירכב אתו במרכבת המשנה
אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל
ארץ מצרים ויאמר פרעה אל יוסף אחי פרעה
ובלעדוך לא ירים איש את ידו ואה רגלו בכל
ארץ מצרים ויקרא פרעה שם יוסף שפנת פעלח
ויהן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה

ויצא יוסף על ארץ מצרים ויוסף בן שלשים שנה
בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני
פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים ותעש הארץ
בשבע שני השבע לקמצים ויקבץ את כל אכל
שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל
בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן
בתוכה ויעבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד
עד כי חדל לספר כי אין מספר וליוסף ילד שני
בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו
אסנת בת פוטי פרע כהן כהן און ויקרא יוסף את שם
הבכור מצשה כי זשני אלהים את כל עמלי ואת
כל בית אבי ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני
אלהים בארץ עני ותכלינה שבע שני השבע
אשר היה בארץ מצרים ותחלינה שבע שני
הרעב לבוא כאשר אמר יוסף והי רעב בכל
הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם ותרעב כל
ארץ מצרים וישעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר
לכם תעשו והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח
יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק
הרעב בארץ מצרים וכל הארץ באו מצרימה
לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ וירא
יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו
כמה תתראו ויאמר הגה שמעתי כי יש שבר
במצרים רדו שמה וישברו לנו משם ונחיה ולא
נמות וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר ממצרים
ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי
אמר פן יקראנו אסוף ויבאו בני ישראל לשבר
בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען ויוסף
הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם
הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה
וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתזכר אליהם וידבר
אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו
מארץ כנען לשבר אכל ויכר יוסף את אחיו
והם לא הכרהו ויכר יוסף את הדלמות אשר
חלם להם ויאמר אליהם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ באתם ויאמרו אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל כלנו בני איש אחד נחשו
כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים ויאמר אליהם
לא כי ערות הארץ באתם לראות ויאמרו שנים
עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ
כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד אינו

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר
מִרְגָּלִים אַתֶּם בֹּאֵת תִּבְזְזוּן זֶה פְּרִיעָה אִם תֵּשְׂאוּ מִזֶּה
כִּי אִם בָּבוֹא אֲזִיכֶם הַקֶּטָן הַגֶּזֶה שְׁלַחְזוּ מִכֶּם אֶחָד
וַיִּקַּח אֶת אֲזִיכֶם וְאַתֶּם הֶאֱסַרוּ וַיִּבְזְזוּ דְבַר יִכְסֶם
הָאֵמֶת אַתֶּם וְאִם לֹא זֶה פְּרִיעָה כִּי מִרְגָּלִים אַתֶּם
וַיֹּאסֵף אֲדַבֵּר אֶל מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַיִּזְוּ אֶת הָאֱלֹהִים
אֲנִי יִרְא אִם כִּנְיִם אַתֶּם אֲזִיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית
מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לֹכּוּ הַבֵּיאוּ שֶׁבֶר רַעֲבֹן בְּהִיכֶם
וְאֵת אֲזִיכֶם הַקֶּטָן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ דְבַר יִכְסֶם
וְלֹא תִמּוֹתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֲזִיזוֹ אֲבִל
אֲשֶׁמִים אֲנִיזְנוּ עַל אֲזִיזוֹ אֲשֶׁר רִאֲיוֹ שָׂרֵת נִפְשׁוֹ
בְּהַתְּחַזְּנוּ אֲלֵינוּ וְלֹא שִׁמְעֵנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֲלֵינוּ
הַצָּרָה הַזֹּאת וַיַּעַן רַאֲבֹן אֶתֶם לֵאמֹר הֲלֹא אִמַּרְתִּי
אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל תִּחַטְּאוּ בִּילֵד וְלֹא שִׁמְעַתֶם וְגַם
דַּמוֹ הִגִּיד עֲדָרֶשׁ וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שִׁמַּעַ יוֹסֵף כִּי
הַמְלִיךְ בִּיעַתֶם וַיִּסֹּב מִעֲלֵיהֶם וַיִּבַּךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים
וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאֵתֶם אֶת שִׁמְעֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ
לְעִבְיָהֶם וַיֵּשֶׁב יוֹסֵף וַיִּמְכְּלוּ אֶת כְּלֵיהֶם בָּר וְכֹלֵהֶם
כִּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל שֶׁקִּו וְלִתֵּת לָהֶם אֶדְדָה לְדַרְךָ
וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיֵּשְׂאוּ אֶת שֶׁבֶרם עַל זִמְרוֹתָם
וַיִּלְכוּ מִשָּׁם וַיִּפְתְּחוּ הָאֲזָזִים אֶת שֶׁקִּו לִתֵּת מִסְפּוֹא
לְזָמְרוֹ בַּמְלֶכֶךְ וַיִּרְא אֶת כִּסְפּוֹ וְהִגִּיד הוּא בְּפִי
אִמַּתְחָתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל אֲזִיזוֹ הוֹשֵׁב כִּסְפִי וְגַם הִגִּיד
בְּאִמַּתְחָתִי וַיֵּשֶׂא לָבָם וַיִּזְרְדוּ אִישׁ אֶל אֲזִיזוֹ לֵאמֹר
מִה זֹאת עָשִׂיתָ אֲלֵהִים לָנוּ וַיִּבְאוּ אֶל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אֶרְשָׁה כְּעֶשֶׂן וַיִּגִּדוּ לוֹ אֶת כֹּל הַקְּרִיָה אֲתֶם לֵאמֹר
דָּבָר הָאֵישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ אֲתֵנוּ קִשְׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתֵנוּ
כְּמִרְגָּלִים אֶת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֲלֵנוּ כִּנְיִם אֲנִיזְנוּ לֹא
הִינֵנוּ מִרְגָּלִים שְׂגִיִם עָשִׂר אֲנִיזְנוּ אֲזִיכֶם בְּנֵי אֲבֵנוּ
הָאֲזָזִים אֲנֵנוּ וְהַקֶּטָן הַיּוֹם אֶת אֲבֵנוּ בְּאָרֶץ כְּעֶשֶׂן
וַיֹּאמֶר אֲלֵנוּ הָאֵישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ בֹּאֵת אֲדַעַ כִּי כִנְיִם
אַתֶּם אֲזִיכֶם הָאֲזָזִים הִנִּיחוּ אֲתִי וְאֵת רַעֲבֹן בְּהִיכֶם
קִחוּ וְלֹכּוּ וְהַבֵּיאוּ אֶת אֲזִיכֶם הַקֶּטָן אֵלַי וְאֶדְרִיעָה
כִּי לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כִנְיִם אַתֶּם אֶת אֲזִיכֶם אֲתֵן
לָכֶם וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְדְּרוּ וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שֶׁקִּיהֶם
וְהִגִּיד אִישׁ עֲרֹר כִּסְפּוֹ בְּשֶׁקִּו וַיִּרְאוּ אֶת עֲרֹרֹת
כִּסְפֵיהֶם הַמָּה וְאֲבִיהֶם וַיִּירְאוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֲנֵנוּ וַיִּשְׁמַעֲוֹן
אֲנֵנוּ וְאֵת בְּעִימֹן תִּקְחוּ עֲלֵי הִי כִלְעָה וַיֹּאמֶר
רַאֲבֹן אֶל אֲבִי לֵאמֹר אֶת שְׂגִי בְנֵי תַמִּית אִם לֹא
אֲבֵינֵנוּ אֲלֵיךְ תִּגִּיד אֲתִי עַל יְדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנוּ אֲלֵיךְ

וילמד לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו
ישאר וקראהו אסוף בדרך אשר הלכו בה
והורדתם את שיבתו בלעזן שאולה והרעב כבוד
בארץ ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר
הביאו ממשרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו
כלו מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בני האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם אם ישך משלח את אחינו אתנו צרדה
ועשברה לך אכל ואם אינך משלח לא תרד כי
האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם
אתכם ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד
לאיש העוד לכם אף ויאמרו שאול שאכל האיש
כלו ולמולדתו לאמר העוד אביכם חי היש לכם
אף ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע צדע כי
יאמר הורידו את אחיכם ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא
נמות גם אנחנו גם אלה גם טפנו אנכי אשר בנו
מידי תבקשנו אם לא הביאתנו אליך והשגתנו
לפניך וזטאתי לך כל הימים כי לולא התמהמהנו
כי עתה שבנו זה פעמים ויאמר אלהם ישראל
אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ
בכליכם והורידו לאיש מזזה מעט צרי ומעט
דבש זכאת וכלט בטנים ושקדים וכסף משנה
קחו בידכם ואת הכסף המושב בפני אמתחתים
תשיבו בידכם אולי משנה הוא ואת אחיכם
קחו וקובו שובו אל האיש ואל שדי יתן לכם
רזמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר
ואת בנימין ואני כאשר שכנתי ויכחו
האנשים את המזזה הזאת ומשנה כסף לקחו
בידם ואת בנימין ויקחו וירדו משרים ויעמדו לפני
יוסף וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבא טבא והנן
כי אתי יאכלו האנשים בצהרים ויעש האיש
כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
יוסף ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו
מובאים להתגלל עלינו ולהתגלל עלינו ולקחת
אתנו לעבדים ואת דמרינו ויגשו אל האיש אשר
על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית ויאמרו בי
אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו
אל המלך ונפתחה את אמתחתנו והנה כסף איש
בפני אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

וכסף אזור הורדנו בידנו לשבור אכל לא ידענו
מי שם כספנו באמתותינו ויאמר שלום לכם אכל
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתותיכם כספכם בא אלי וישא אלהם את
שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ונתן
מים וירחצו רגליהם ונתן מספוא לחמריהם ויכני
את המנחה עד בוא יוסף בעהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו וישא עיניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הנה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחזק בני וימהר
יוסף כי זכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות
ויבא הזדרה ויבך שמה וירחץ פניו וישא ויתאפק
ויאמר שימו לחם וישימו לו לבדו ולהם לבדם
וכלמשרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון
המשרים לאכל את העברים לחם כי תועבה הוא
למשרים וישבו לפניו הבכר כבכרתו והשעיר
כשערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו שמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות
האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף
איש בפי אמתותו ואת גביעי גביע הכסף תשים
בפי אמתות הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר
יוסף אשר דבר הבקר אור והאנשים שכלחו
המה וחמריהם הם ישאו את העיר לא הרחיקו
ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי
האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם
רעה הזאת טובה הלא זה אשר ישתה אדני בו
והוא נחש נחש בו הרעתם אשר עשיתם וישגם
וידבר אלהם את הדברים האלה ויאמרו אליו
למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדך
מעשות כדבר הזה הן כסף אשר משאנו בפי
אמתותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב אשר ימשא אתו מעבדך
ומת וגם אנחנו גהיה לאדני לעבדים ויאמר גם עתה
כדברכם כן הוא אשר ימשא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקים וימהרו ויורדו איש את אמתותו
ארצה ויפתחו איש אמתותו ויחפשו בגדול החל

והקטן כלה וימלא הגביע באמתחת בנימן ויקרעו
שמלתם ויעמס איש על זמרו וישבו העירה ויבא
יהודה ואחיו ביהו יוסף והוא עומדו שם ויפלו
לפניו ארצה ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה
אשר עשיתם הלא ידעתם כי גחש יגחש איש
אשר כמני ואמר יהודה מה אמר לאדני מה
נדבר ומה נעטדק האלהים משא את עון עבדיך
הגנו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמלא הגביע
בידו ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר
נמלא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו
לשכום אל אביכם ויגש אליו

יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באדני
אדני ואל יזר אפך בעבדך כי כמור כפרעה
אדני שאל את עבדי לאמר היש לכם אב או
אח ויאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים
הקטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואבי אהבו
והאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני
עליו ויאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזוב את
אביו ועזב את אביו ומת והאמר אל עבדיך אם
לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספוק לראות
פני ויהי כי עליו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי
אדני ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל
והאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחיו הקטן
איננו אתנו ויאמר עבדך אבי אלנו אתם ידעתם
כי שנים ילדה לי אשה וישא האחד מאתי ואמר
אך טרף טרף ולא ראיתי עד הנה ולקחתם גם
את זה מעם פני וקרהו אסוף והורדתם את שינתי
ברעה שאלה ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער
איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו והיה כראותו כי
אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך
אבינו בנימן שאלה כי עבדך ערב את הנער מעם
אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחדשאתי לאבי
כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד
לאדני והנער יעל עם אחיו כי אין אעלה אל אבי
והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימלא את
אבי ולא יוכל יוסף לזהת אפק לכל הנשבים עליו
ויקרא הושיאו כל איש מעלי ולא שמד איש אתו
בהתודע יוסף אל אחיו ויהן את קלו בבכי וישמעו
משרים וישמע בית פרעה ויאמר יוסף אל אחיו
אני יוסף העוד אבי וזי ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי

ויעשו ויאמר אזי יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
מצרימה ועתה אל תעצבו ואל יזר בעיניכם כי
מכרתם אתי הגה כי למחיה שלחתי אלהים לפניכם
כי זה ששתיים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
שנים אשר אין חריש וקציר וישלחתי אלהים
לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם
לפליטה גדלה ועתה לא אתם שלחתם אתי הגה
כי האלהים וישמתי לאב לפרעה ולאדון לכל
ביתו ומשל בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמתי אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל העמד וישבת
בארץ גשן והיית הרוב אלי אתה ובנך ובני בנך
ושאנך ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי אתך שם
כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך והגה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
כי פי המדבר אליכם והגדתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אבי הגה ויפל על שוארי בנימין אחיו ויבך
ובנימין בכה על שוארו וישקה לכל אחיו ויבך
עלהם ואחרי כן דברו אחיו אתו והקל לשמע בית
פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל
אחיר זאת עשו טעמו את בעירכם ולכו באו ארעה
כנען וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ
ואתה שויתה את עשוי קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולבשיכם וצא אתם את אביכם
ובאתם ועיניכם אל תזס על כליכם כי טוב כל
ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה
לדרך לכלם צתן לאיש חלפות שמלת ולבנימין
צתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלת ולאביו
שלח כזאת עשרה חמרים זשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת זשאת בר ולזס ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב
אביהם ויעדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמיץ
להם וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר
אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לזשאת
אתו ותחי רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני חי אכנה ואראנו בטרים אמות

ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארצה שבוע
ויבזזו זבזים לאלהי אביו ישחקה ויאמר אלהים
לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הגני ויאמר הגני האל אלהי אביך אל תירא
מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם הגני
ארד עמך מצרימה והגני אעלך גם ענה ויוסף
ישית ידו על עיניך ויקם יעקב מבאר שבע
וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם
ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת
אתו ויקחו את מהגניהם ואת רכושם אשר רכשו
בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל ארעו אתו
בניו ובני בתיו ונתיב ונתיב בניו וכל ארעו הביא
אתו מצרימה

וישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב
ראובן ובני ראובן זכור ופלוא וחצרון וכרמי ובני
שמעון ימואל וימין ואהד ויכין ושחר ושאל בן
הכנענית ובני לוי גרשון קהת ומררי ובני יהודה
ער ואונן ושלה ופרץ ורחז וימת ער ואונן בארץ
כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול ובני יששכר
תוכל ופוז ויוב ושמרון ובני זבלון סרד ואכון
ויזכאל אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפרדן
ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים
ושלש ובני גד שפיון וחגי שונאי ואשבזן ערי וארודי
ואראלי ובני אשר ימנה וישיה וישוי ובריעה
ושרח אחתם ובני בריעה זביר ומלכיאל אלה בני
זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה
ליעקב שש עשרה נפש בני רחל אשת יעקב
יוסף ובנימן ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר
ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה
ואת אפרים ובני בנימן בלע ובכר ואשבזל גרא
ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד אלה בני רחל
אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר ובני דן
חשים ובני נפתלי וזשאל ונזני ויאר ושלם אלה בני
בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה
ליעקב כל נפש שבעה כל הנפש הבאה ליעקב
מצרימה יסאי ירכו מלבד גשי בני יעקב כל נפש
ששים ושש ובני יוסף אשר ילד לו במצרים
נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה
ואת יהודה שלח לפניו אל

שבטים
יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארבעה גשן ויאסר
יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה
וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֵל יוֹסֵף אֲמוֹתָהּ הַפֶּסֶם אֲחִירִי רֵאיוֹתִי
אֵת פְּנֵיךְ כִּי עֹדֶיךָ חַי וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵל אֲחִירִי וְאֵל
בֵּית אָבִיו אֵלֶּנָּה וְאֵתִידָה לְפָרְעָה וְאָמְרָה אֵלָיו אֲחִירִי
בֵּית אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּאוּ אֵלַי וְהֶאֱנַשְׁתִּים רַעֲיָ
שָׂאֵן כִּי אֲנֹשִׁי מִקְּדָה הָיוּ וְשֹׂאֲנִים וּבָקָרָם וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם הֵבִיאוּ וְהִיָּה כִּי יִקְרָא לָכֶם פְּרַעֲהַ וְאָמַר מִה
מֵעַשְׂיָכֶם וְאָמַרְתֶּם אֲנֹשִׁי מִקְּדָה הָיוּ עֹבְדֵיךָ מֵעֶזְרָתִי
וְעַד עַתָּה גַם אֲנֹחֲזִנוּ גַם אֲנֹתִינִי בַעֲבוּר הַשָּׁבוּ בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן כִּי הוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רַעֲיָה שָׂאֵן וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיֹּגֵד
לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאֲחִירִי וְשֹׂאֲנִים וּבָקָרָם וְכָל אֲשֶׁר
לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן וְהֵנִים בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וּמִקְּדָה
אֲחִירִי לִקְחָה זֶמְשָׁה אֲנֹשִׁים וְיִשְׂגֹּם לִפְנֵי פְרַעֲהַ וַיֹּאמֶר
פְּרַעֲהַ אֵל אֲחִירִי מִה מֵעַשְׂיָכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהַ
רַעֲיָה שָׂאֵן עֹבְדֵיךָ גַם אֲנֹחֲזִנוּ גַם אֲבוֹתֵינוּ וַיֹּאמְרוּ
אֵל פְּרַעֲהַ לָּגוּר בְּאֶרֶץ בָּאֵנוּ כִּי אִין מִרְעָה לְשֹׂאֵן
אֲשֶׁר לְעֹבְדֵיךָ כִּי כִבֵּד הִרְעֵב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְעַתָּה
יִשְׁבוּנָה עֹבְדֵיךָ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֵל יוֹסֵף
לֹאמַר אֲבִיךָ וְאֲחִירִי בָאוּ אֵלֶיךָ אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ
הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֵת אֲבִיךָ וְאֵת אֲחִירִי
יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְאִם יִדְעַת וַיֵּשׁ בָּם אֲנֹשִׁי חַיִּל
וְשִׁמְתֶם שְׂרֵי מִקְּדָה עַל אֲשֶׁר לִי וַיָּבֹא יוֹסֵף אֵת
יַעֲקֹב אָבִיו וַיִּשְׁמְדוּהוּ לְפָנֵי פְרַעֲהַ וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֵת
פְּרַעֲהַ וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֵל יַעֲקֹב כִּמָּה יָמֵי שְׁעֵי חַיִּיךָ
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל פְּרַעֲהַ יָמֵי שְׁעֵי מִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים
וּמֵאֵת שְׁעֵי מִצְרַיִם וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁעֵי חַיִּי וְלֹא הִשְׁתַּיַּגַּ
אֵת יָמֵי שְׁעֵי חַיִּי אֲבֹתִי בְיָמֵי מִצְרַיִם וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב
אֵת פְּרַעֲהַ וַיֵּשֶׂא מִלְּפָנֵי פְרַעֲהַ וַיִּשְׁבֹּב יוֹסֵף אֵת אָבִיו
וְאֵת אֲחִירִי וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּמִיטֵב
הָאֶרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמֶסֶס כֹּאֲשֶׁר אָמַר פְּרַעֲהַ וַיִּכְלָל
יוֹסֵף אֵת אָבִיו וְאֵת אֲחִירִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִיו לְחֹזֶם
לְפִי הַטָּף וּלְחֹזֶם אִין בְּכָל הָאֶרֶץ כִּי כִבֵּד הִרְעֵב
מֵאֵד וְתִלָּה אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶרֶץ כְּנַעַן מִפְּנֵי הִרְעֵב
וַיִּלְחֹט יוֹסֵף אֵת כָּל הַכֶּסֶף הַזָּמֵשָׂא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּבְאֶרֶץ כְּנַעַן בַּשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵם עֹשְׁבִים וַיָּבֹא יוֹסֵף
אֵת הַכֶּסֶף בֵּיתֵהּ פְּרַעֲהַ וַיִּתֵּם הַכֶּסֶף מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּמֵאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ כָּל מִצְרַיִם אֵל יוֹסֵף לֹאמַר
הִנֵּה לָנוּ לְחֹזֶם וְלָמָּה זָמוּת נַעֲדֶיךָ כִּי אִפְסֵ כֶסֶף
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הֵבוּ מִקְּדֹשֵׁיכֶם וְאֵתֵנָה לָכֶם בְּמִקְדְּשֵׁיכֶם
אִם אִפְסֵ כֶסֶף וַיָּבִיאוּ אֵת מִקְדְּשֵׁיהֶם אֵל יוֹסֵף וַיִּתֵּן
לָהֶם יוֹסֵף לְחֹזֶם בְּסוֹסִים וּבְמִקְדָּה הַשָּׂאֵן וּבְמִקְדָּה
הַבָּקָר וּבְחֹמְרִים וַיִּשְׁלַח בְּלָחֶם בְּכָל מִקְדָּהּם בַּשָּׂנֵה
הַהוּא וְתֵתֵם הַשָּׂנֵה הַהוּא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשָּׂנֵה הַשָּׂנֵה

וילאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה
הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם
גויתנו ואדמתנו למה נמות לעיניך גם אדמתנו גם
אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אדמתנו
ואדמתנו עבדים לפרעה והן זרע וזחיה ולא נמות
והאדמה לא תשם ויקן יוסף את כל אדמת מצרים
לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם
הרעב והיה הארץ לפרעה ואת העם העביר אתו
לערים מקשה גבול מצרים ועד קצהו רק אדמת
הכהנים לא קנה כי חזק לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו
את אדמתם ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם
היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם
את האדמה והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה
וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם ויאמרו הזחיתנו
נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה וישם
אתה יוסף לחזק עד היום הזה על אדמת מצרים
לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא
היתה לפרעה וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
גושן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ
מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב ששני חייו
שבע שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו ימי ישראל
למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם לא מצאתי
חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם
אבותי ונשאתיני ממצרים וקברתיני בקברתם ויאמר
אדני אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
וישחזו ישראל על ראש המטה

ויהי אחריו הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
אביך חולה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך
ויתחזהו ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל
יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך
אתי ויאמר אלי הני מפרך והרביתך ונתתך
לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחרך
אחזת עולם ועתה שני בעיך הצולדים לך בארץ
מצרים עד באי אליך מצרימה ליהם אפרים
ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר
הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם וקראו
בשמותם ואני בבואי מפדן מזה עלי רחל בארץ
כנען בדרך בעיד כברת ארץ לבא אפרתה

ואקברה שם בדרך אפרתה הוא בית לחם וירא
ישׂראל את בני יוסף ויאמר מי אלה ויאמר יוסף
אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בשה ויאמר
הזם נא אלי ואברכם ועלי ישׂראל כבודי מהקף
לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחזקה להם ויאמר ישׂראל אל יוסף ראה פניך
לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך
וינשא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
משמאל ישׂראל ואת מגשה בשמאלו מימין
ישׂראל ויגש אליו וישלח ישׂראל את ימינו וישת
על ראש אפרים והוא היעציר ואת שמאלו על
ראש מגשה שכל את ידיו כי מגשה הבכור
ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
אבותי לפני אברהם וישחקה האלהים הרעה אתי
מעודי עד היום הנה המלאך הגאל אתי מכל רע
יברך את העצרים ויקרא בהם שמי ושם אבתי
אברהם וישחקה וידעו לרב בקרב הארץ וירא יוסף
כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע
בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש
אפרים על ראש מגשה ויאמר יוסף אל אביו
לא כן אבני כי זה הבכור שים ימינך על ראשו
וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה
לעם וגם הוא גדל ואולם אחיו הקטן גדל ממנו
וזרעו יהיה מלא הגוים וברכם ביום ההוא לאמור
ברך ישׂראל לאמר ישמך אלהים כאפרים
וכמגשה וישם את אפרים לפני מגשה ויאמר
ישׂראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים
עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ואני
נתתי לך שכרם אהד על אחיך אשר לקחתי מיד
האמרי בחרבי ובקשתי

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבשו
ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישׂראל אביכם
ראובן בכרי אתה כוזי וראשית אנני יתר שאת
ויתר על פוזז כמים אל תותר כי עלית משכבי
אבין אז חללתי ישועי עולה

שמעון ולוי אחים כלי זמס מכרתיהם בסדם
אל תבא נפשי בקהלם אל תזד כבדי כי באפם
הרגו איש ובראעם עקרו שור ארור אפם כי
עד ועברתם כי קשתה אחזקם ביעקב ואפיאם
בישׂראל

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אביך ישתחוו
לך בני אביך גור אריה יהודה מטורף בני עלית
כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו לא יסור שבט
מיהודה ומחזקה מבין רגליו עד כל יבא שילנה וכו'
יקהת שמים אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו
כנס בניך לבשו ובדם עצנים סיתה חכלילי עינים
מיוך ולבן שנים מזלבי
זבולך לחזוף ימים ישכך והוא לחזוף אגית וירכתו
על צידך

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים וירא מזחה
כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויש שכמו לסבל ויהי
למס עבד
דן ידיו עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארוח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אזור לישועתך
קויתי יהוה
גד גדוד יגודנו והוא
יגד עקב
מאשר שמנה לחמו
הוא יתן מעדני מלך
נפתלי

אילה שלחה הנתן אמרי שפר
בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות נעדה עלי שור
וימררו ורבו וישטמהו בעלי חשים ותשב באיתן
קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל מאל אביר ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבשת
תזת ברכת שדים ורוחם ברכת אביר גברו על
ברכת הורי עד תאות נבעת עולם תהייך לראש
יוסף ולקדקד צדיר אחיו

בנימין גאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלף
שכל כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת
אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש
אשר כברכתו ברך אתם וישו אותם ויאמר
אלהם אני גאספ אל עמי קברו אתי אל אבתי
אל המערה אשר בשדה עפרון הזתי במערה
אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא
בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת
עפרון הזתי לאחזת קבר שמה קברו את אברהם
ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת
רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה מקנה
השדה והמערה אשר בו מאת בני חזת ויכל
יעקב לצות את בניו ויאספ רגליו אל המטה ויאיש
ויאספ אל עמיו ויפל יוסף על פני אביו ויבך
עליו וישק לו וישו יוסף את עבדיו את הרפאים
לחזט את אביו ויחזטו הרפאים את ישראל

וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי הזבנות
ויבנו אתו מצרים שבועים יום ויעברו ימי בנייתו
וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם לא משאתי
חץ בעיניכם דברו לא באני פרעה לאמר אני
השבועי לאמר הנה אנני מת בקברי אשר
כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ושתה אעלה
לא ואקברה את אני ואשובה ולאמר פרעה עלה
וקבר את את אביך כאשר השבעך ויעל יוסף
לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה וקהני
ביתו וכל קהני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם ושארם ובהרם עלבו בארץ
גשן ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המזבחה
כבוד מאד ויבאו עד ארץ האטד אשר בעבר
הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבוד מאד ויעש
לאביו אבל שבועת ימים וירא וישב הארץ
הכנעני את האבל בארץ האטד ולאמרו אבל כבוד
זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן כאשר צום וישאו
אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה
המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת
קבר מאת עפרן הזתני על פני ממרא וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו וכל העלמים אתו לקבר את
אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת
אביהם ולאמרו לו יש שמנו יוסף והשב ישב לנו
את כל הרעה אשר גמלאו אתו וישו אל יוסף
לאמר אביך שיה לפני מותו לאמר כה האמרו
ליוסף אלא שא לא פשע אחיך וזשאתם כי רעה
גמלוך ושתה שא לא לפשע עבדי אלהי אביך
ויבר יוסף בדברים אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו
ולאמרו הזנו לך לעבדים ולאמר אלהם יוסף אל
תיראו כי התזת אלהים אני ואתם זשבתם עלי
רעה אלהים זשבה לטובה להעץ עשה כיום הנה
להזית עם רב ושתה אל תיראו אנני אכלכל
אתכם ואת טפכם וישזם אותם וידבר על לבם
וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם
בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ולאמר
יוסף אל אחיו אנני מת ואלהים פקד ופקד אתכם
והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
זשבע לאברהם לישחק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי מזה וימת יוסף בן מאה

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולון ובנימן דן ונפתלי גד ואשר ויהי
כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו בממד

מאד ותמלא הארץ אתם

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף
ויאמר אל עצמו הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה
מלחמה ויוסף גם הוא על שגאיו וכלחם בני ועלה
מן הארץ וישימו עליו שרי מסיים למען ענתו
בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס וכאשר יעצו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר
ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבדתם אשר
עבדו בהם בפרך ויאמר מלך מצרים למילדת
העברית אשר שם האזת שפרה ושם השלית
פועה ויאמר ביכדכך את העבריות וראיתן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא וחיה
ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את היולדים ויקרא
מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן
הדבר הזה ותחיינן את היולדים ותאמרן המילדת
אל פרעה כי לא כגשמים המצרית העברית כי
חיות הנה בשרם תבוא אלהן המילדת וילדו ויטב
אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד והי כי
יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
פרעה לכל עצמו לאמר כל הבן היולד היארה
השליכהו וכל הבת תחיון

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי ותהר האשה
ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותשפנהו שלשה
ירחים ולא יכלה עוד השפיטו ותקח לו תבת צמא
ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את היולד ותשם
בסוף על שפת היאר ותתצב אחתו מרזק לדעת
מה יעשה לו ותרד בת פרעה לרזק על היאר

ויערתייה הלכות על יד היאר ותרא את התבה בתוך
הסוף ותשלח את אמתה ותקחה ותפתח ותראהו את
הילד והגה צער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי
העברים זה ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך
וקראתי לך אשה מיעקת מן העברית ותישק לך את
הילד ותאמר לה בת פרעה לני ותלך העלמה
ותקרא את אם הילד ותאמר לה בת פרעה הילכי
את הילד הזה והיעקהו לי ואני אתן את שכרך
ותקח האשה הילד ותיעקהו ויגדל הילד ותבא
לבת פרעה ויהי לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר
כי מן המים משיתנהו ויהי בימים ההם ויגדל משה
וישא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו ויפן כה וכה וירא כי אין איש
ויר את המצרי ויטמנהו בחול וישא ביום השני
והגה שני אנשים עברים נשים ויאמר לרשע למה
תכה רעך ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו
הלהרשני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי וירא
משה ויאמר אכן צודע הדבר וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה
מפני פרעה וישב בארץ מדין וישב על הבאר
ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותמלאנה
את הרהטים להשקות שאן אביהן ויבאו הרעים
ויערשום ויקם משה וישען וישק את שאנם
ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן
בא היום ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים
וגם דלה דלה לנו וישק את השאן ויאמר אל בעתו
ואני למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל
לחם ויואל משה לשבת את האיש ויתן את שפרה
בתו למשה ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי
אמר גר הייתי בארץ מצריה

ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאמרו
בני ישראל מן העבודה ויעקו ותעל שועתם אל
אלהים מן העבודה וישמע אלהים את נאקתם
ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב וירא אלהים את בני ישראל וידע
אלהים

ומשה היה רעה את שאן
יתרו חתנו כהן מדין וינהג את השאן אחר המדבר
ויבא אל הר אלהים חרבה וירא מלאך יהוה אליו
בלבת אש מתוך הסנה וירא והגה הסנה בער באש
והסנה איננו אכל ויאמר משה אסרה נא ואראה
את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה וירא
יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה

ויאמר משה משה ויאמר הגני ויאמר אל תקרב
הלם של צעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדמת קדש הוא ויאמר אנכי אלהי
אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים
ויאמר יהוה ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת שעקבתם ששמעתי מפני צעשיו כי ידעת את
מלאביו וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן
הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת
חלב ודבש אל מקום הנעני והחזתי והאמרי והפרזי
והחזי והיבوسی ועתה הנה שעקבת בני ישראל בארץ
אלהי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים להצים
אתם ועתה לכה ואשלוך אל פרעה והושא את
עמי בני ישראל ממצרים ויאמר משה אל האלהים
מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני
ישראל ממצרים ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות
כי אנכי שלחתיך בהושאך את העם ממצרים
העבדוך את האלהים על הנה הזה ויאמר משה
אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרת
להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה
שמו מה אמר אלכם ויאמר אלהים אל משה אזיה
אשר אזיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אזיה
שלחני אליכם ויאמר עוד אלהים אל משה כה
תאמר אל בני ישראל אל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם
זה שמי לשלם וזה זכרי לדור דור לך ואספת את
זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבותיכם
צראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד
פקדתי אתכם ואת העשוי לכם במצרים ואמר
אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ הנעני והחזתי
והאמרי והפרזי והחזי והיבوسی אל ארץ זבת חלב
ודבש ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל
מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים
צקרה עלינו ועתה שלטה בא דרך שלשת ימים
במדבר וצבוצה ליהוה אלהינו ואני ידעת כי לא
יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד זקנה
ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל צפלאתי
אשר אעשה בהרבו ואחזרי כן ישלח אתכם ואתני
את חזן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא
תלכו ריקם ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה
כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמדת על בניכם
ועל בנותיכם וצאלתם את מצרים ויען משה ויאמר

והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא
צראה אליך יהוה ויאמר אליו יהוה מזה בידך
ויאמר מטעם ויאמר השליכוהו ארצה וישלכוהו
ארצה ויהי כנחש וינס משה מפניו ויאמר יהוה אל
משה שלח ידך ואחז באזניו וישלח ידו ויחזק בו
ויהי למטה בכפו למען יאמינו כי צראה אליך יהוה
אלהי אבותם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחינקך ויבא
ידו בחינקו ויוצאה והנה ידו מארעת כשלה ויאמר
השב ידך אל חינקך וישב ידו אל חינקו וישאף
מחינקו והנה שבה כנשרו והיה אם לא יאמינו לך
ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת
האחרון והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה
ולא ישמעון לקלך ולקוזת ממימי הניאר וישפוט
היבשה והיו המים אשר תקוז מן הניאר והיו לדם
ביבשת ויאמר משה אל יהוה בני אדני לא איעש
דברים אצני גם מתמוך גם משלשם גם מאד דברך
אל עבדך כי כבוד פה וכבוד לשון אצני ויאמר
יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אדם או
דרש או פקח או עור הלא אצני יהוה ועתה לך
ואצני אהיה עם פיר והוריתיך אשר הדבר ויאמר
בני אדני שלח נא בידי השלח ויחזר אף יהוה במשה
ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר
הוא וגם הנה הוא ישא לקראתך וראך ושמח בלבו
ודברת אליו ושמחת את הדברים בפיו ואצני אהיה
עם פיר ועם פיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון
ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה
ואתה תהיה לו לאבותים ואת המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בו את האת

וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
ואשובה אל אחי אשר במצרים ואראה העודם
חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום ויאמר
יהוה אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל
האנשים המבקשים את נפשך ויקח משה את
אשתו ואת בניו וירכבם על הימור וישב ארצה
מצרים ויקח משה את מטת האלמים בידו ויאמר
יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרימה ראה
כל המפתים אשר שמתי בידך ויששיתם לפני
פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם
ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בעי בערי ישראל
ואמר אליך שלח את בני וישבתני ותמאן לשלוחו
הנה אצני הרג את ערך בכרך ויהי בדרך במלון

ויפגשוהו יהוה ויבקש המיתו ותקחז צפרה צר
ותכרת את ערלת בנה ותגוע לרגליו ותאמר כי
זאתן דמים אתה לי וירף ממנו אז אמרה זאתן
דמים למולת

ויאמר יהוה אל אהרן לך להראת משה המדברה
וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק לו וילגד משה
לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל
הארת אשר צוהו וילך משה ואהרן ויאספו את
כל זקני בני ישראל וידבר אהרן את כל הדברים
אשר דבר יהוה אל משה ויעש הארת לעיני העם
ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל
וכי ראה את עצים ויקדו וישתחוו ואחר באו משה
ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר ויאמר
פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את
ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא
אשלח ויאמרו אלהי העברים זקרא עלינו זלכה לא
דרך שלשת ימים במדבר וזבחה ליהוה אלהינו פן
יפגענו בדבר או בזרע ויאמר אלהם מלך מצרים
למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ
והשבחתם אתם מסבלתם ויצו פרעה ביום ההוא את
הנגשים בעם ואת שטריו לאמר לא תאספו לרתת
תבן לעם כלבון הלבנים כתמול שלשם הם ילכו
וקששו להם תבן ואת מתכנת הלבנים אשר הם
עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו
כי זרפים הם על כן הם צעקים לאמר זלכה זבחה
לאלהינו תכבד העבדה על האצשים ויעשו בה
ואל ישעו בדברי שקר ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איצני צתן
לכם תבן אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו
כי אין צרע מעבדתכם דבר ויפץ העם בכל ארץ
מצרים לקשש קש לתבן והנגשים אצים לאמר
כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן
ויכו שטריו בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי
פרעה לאמר מדוע לא כלייתם זקכם כלבון כתמול
שלשם גם תמול גם היום ויבאו שטריו בני ישראל
וישעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך
תבן אין צתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה
עבדיך מכים וחטאת עמך ויאמר זרפים אתם זרפים
על כן אתם אמרים זלכה זבחה ליהוה ועתה
לכו עבדו ותבן לא צתן לכם ותכן לבנים תתנו

ויראו ששטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא הגרעי
מלבושכם דבר יום ביומו ויפגעו את משה ואת אהרן
נשבים לקראתם בשאלתם מאת פרעה ולאמרו אלהם
ירא יהוה עליכם וישפט אשר הואשיתם את ריבוננו
בעלני פרעה ובעלני עבדני למה חרבנו בידם להרגנו
וישב משה אל יהוה ולאמר אדני למה הרעתה לעם
הזה למה זה שלחתני ומאד באתי אל פרעה לדבר
בשמך הרע לעם הזה והשכל לא השלח את עמך
ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה
לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו

ויאמר אליו אני יהוה וארא אל אברהם אל יצחק
ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא יודעתו להם
וגם הקמתי את בריתי אתם למה להם את ארץ
כנען את ארץ מצרים אשר גרו בה וגם אני שמעתי
את צעקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את בריתי לכך אמר לבני ישראל אל אני יהוה
והושאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והשלחתי אתכם
מעבודתם וגאלתי אתכם בצרוע נטויה ובעשפטים
גדלים ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המושיא אתכם
מתחת סבלת מצרים והבאתי אתכם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי למה להם לאברהם ליצחק
וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה וידבר
משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה
מקצר רוח ומעבדה קשה

וידבר יהוה אל משה לאמר בא דבר אל פרעה
מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו
וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל
לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל
שפתיים

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויאמרו אל בני
ישראל ואל פרעה מלך מצרים להושיא את בני
ישראל מארץ מצרים

אלה ראשי
בית אבות בני ראובן בכר ישראל חזק ופכווא
חצרון וכרמי אלה משפחת ראובן ובני שמעון
ימואל וימין ואהד ויכין ושחר ושאוכל בן הכנענית
אלה משפחת שמעון ואלה שמות בני לוי לתלדותם
גרשון וקהת ומררי ושני חזי לוי שבט ושלושים
ומאת שנה בני גרשון לבני ושמי למשפחתם ובני
קהת שמרם וישחר וחברון ועזיאל ושני חזי קהת
שלוש ושלושים ומאת שנה ובני מררי מזללי ומושי

אלה משפחה הלוי לתלדותם ויקח עמרם את יוכבד
דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני
חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה ובני ישראל
קרוב ותפג וזכרי ובני עזיאל מישאל ואלעזר וסתרי
ויקח אהרן את אלשבע בת עמינדב אחות מוזשון
לו לאשה ותלד לו את גדב ואת אביהוא את אלעזר
ואת איתמר ובני קרוב אסיר ואלקנה ואביאסף
אלה משפחת הקרובי ואלעזר בן אהרן לקח לו
מנצות פוטאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה
ראשי אבות הלויים למשפחתם הוא אהרן ומשה
אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל
מארץ מצרים על שבאתם הם המדברים אל פרעה
מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא
משה ואהרן ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ
מצרים וידבר יהוה אל משה לאמר

אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר
אני דבר אליך ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל
שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך אתה תדבר את כל אשר
אצווק ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את
בני ישראל מארצו ואני אקשה את לב פרעה
והרביתי את אהתי ואת מופתי בארץ מצרים
ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
והוצאתי את שבאתי את עמי בני ישראל מארץ
מצרים בשפטים גדלים וידעו מצרים כי אני יהוה
בגטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל
מתוכם ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם
כן עשו ומשה בן שמעון ששה ואהרן בן שלש
ושמנים שנה בדברם אל פרעה

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי ידבר
אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין
ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר
צוה יהוה וישלך אהרן את מטתו לפני פרעה
ולפני עבדיו ויהי לתנין ויקרא גם פרעה לזכמים
ולמכשפים ויעשו גם הם זרשמי מצרים בלהטיהם
כן וישליכו איש מטתו ויהיו לתנינים ויבלע מטה
אהרן את מטהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם
כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה

אל משה כבוד לב פרעה מאן לשלח העם לך אל
פרעה בבקר הנה ישא המימה ונצבת לקראתו

על שפת היאר והמטה אשר צהפך לצוזש תקח
בידך ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני
אלריך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה
לא שמעת עד כה כה אמר יהוה בזאת הדע כי
אני יהוה הגה אנכי מכה במטה אשר בידי על
המים אשר ביאר והפכו לדם והדגה אשר ביאר
תמות ובאש היאר ותלאו מצרים לשמות מים מן
היאר ויאמר יהוה אל משה

אמר אל אהרן קח מטך וצטה ידך על מימי מצרים
על צהרתם על יאריהם ועל אגמיהם ועל כל מקוה
מימיהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים
ובעשים ובאבנים ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם במטה ויך את המים אשר ביאר לעיני
פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל המים אשר ביאר
לדם והדגה אשר ביאר מתה ויבאש היאר ולא
יכלו מצרים לשמות מים מן היאר ויהי הדם בכל
ארץ מצרים ויעשו כן חרטמי מצרים בלטיהם
ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר
יהוה ויפן פרעה ויבא אל ביתו ולא שם לבו גם
לזאת ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשמות
כי לא יכלו לשותת ממימי היאר וימלא שבעת
ימים אזורי הכות יהוה את היאר

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו
כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני ואם מאן אתה
לשלח הגה אנכי צגף את כל גבולך בצפרדעים
ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר
משכנך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתעורך
ובמשארותיך ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו
הצפרדעים ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן
צטה את ידך במטך על הצהרת על היארים ועל
האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים
ויט אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע
ותכס את ארץ מצרים ויעשו כן חזרטמי בלטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים ויקרא פרעה
למשה ולא אהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר
הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם ויחבוזו
ליהוה ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי
אשתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים
ממך ומבתיך רק ביאר תשארגה ויאמר למזור
ויאמר כדברך למען תדע כי איך כיהוה אלהינו
וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך
רק ביאר תשארגה ויבא משה ואהרן מעם פרעה

ויעשה משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר
שם לפרעה ויעש יהוה כדבר משה וימתו
הצפרדעים מן הבתים מן הזארות ומן השדות
ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ וירא
פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע
אלהם כאשר דבר יהוה ויאמר

יהוה אל משה אמר אל אהרן צטה את מטך והך
את עפר הארץ והיה לכם בכל ארץ מצרים
ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר
הארץ ותהי הנגם באדם ובהמה כל עפר הארץ
היה כנזם בכל ארץ מצרים ויעשו כן הזרעמים
בלטיהם להוציא את הנזם ולא יכלו ותהי הנגם
באדם ובהמה ויאמרו הזרעמים אל פרעה אעבד
אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
כאשר דבר יהוה ויאמר יהוה

אל משה השכם בבהר והתישב לפני פרעה הנה
יושא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי
ויעבדני כי אם אינך משלח את עמי הנני משלח
בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו
בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה
והפליתי ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי עמד
עליה לבלתי היות שם ערב למוען תדע כי אני
יהוה בקרב הארץ ושמתי פדת בין עמי ובין עמך
למחר יהיה האת הזה ויעש יהוה כן ויבא ערב
כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים
תשחת הארץ מפני הערב ויקרא פרעה אל משה
ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ ויאמר
משה לא זכו לעשות כן כי תועבת מצרים זבוח
ליהוה אלהינו הן זבוח את תועבת מצרים לעיניהם
ולא יסקלנו דרך שלשת ימים זלך במדבר וזבחנו
ליהוה אלהינו כאשר יאמר אליו ויאמר פרעה
אנני אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר
רק הרחוק לא תרחיקו ללכת העתירו בעדי ויאמר
משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתני אל יהוה וסר
הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מזר רק אל יספ
פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבוח ליהוה
ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה ויעש יהוה
כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו
לא זשאר ארץ ויכבד פרעה את לבו גם בפעם
הזאת ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו
כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי

ויעבדני כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם
הנה יד יהוה הויה במקצך אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבוד מאד
והפלה יהוה ביך מקנה ישראל וביך מקנה מצרים
ולא ימות מכל לבני ישראל דבר וישם יהוה
מועד לאמר מחזר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ
ועש יהוה את הדבר הזה ממחזרת וימת כל מקנה
מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד וישלח
פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד וכבוד
לב פרעה ולא שלח את העם

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא
זפניכם פיזז כבשן וזרקו משה השמימה לפני
פרעה והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה
על האדם ועל בהמה לשחין פרוז אבעבעת
בכל ארץ מצרים ויקחו את פיזז הכבשן ויעמדו
לפני פרעה וזרק אתו משה השמימה והי
שחין אבעבעת פרוז באדם ובהמה ולא יכלו
החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה
השחין בחרטום ובכל מצרים ויחזק יהוה את
לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה
אל משה ויאמר יהוה אל

משה השכם בבקר והתישב לפני פרעה ואמרת
אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי
ויעבדני כי בפעם הזאת אני שלח את כל מצפתי
אל לבך ובעבדך ובעמך בעבור הדע כי אין
כמי בכל הארץ כי עתה שלחתי את ידי ואך
אותך ואת עמך בדבר ותכחז מן הארץ ואנכם
בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי
ולמען ספר שמי בכל הארץ עודך מסתוכל
בעמי לבלתי שלחם הנני ממטיר כעת מחזר ברד
כבוד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן
היום הוסדה ועד עתה ועתה שלח העץ את מקצך
ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה
אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם
הברד ומתו הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה
הנני את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים ואשר
לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת
מקנהו בשדה

ויאמר יהוה אל משה גטה את ירך על השמים
ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל
הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים ויט
משה את מטתו על השמים ויהוה נתן קולת וברד

וזה הלך אש ארצה ומטר יהוה ברד על ארץ
מצרים ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד
כבוד מאד אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים
מאז היצא לגוי ויך הברד בכל ארץ מצרים את
כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב
השדה הנה הברד ואת כל עץ השדה שבר רק
בארץ גושן אשר שם בני ישראל לא היה ברד
וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אליהם
חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים
העתירו אל יהוה ורב מהית קללת אלהים וברד
ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד ויאמר אליו
משה כשאתי את העיר אפרש את כפי אל יהוה
הקלות יחדלוך והברד לא יהיה עוד למען תדע כי
ליהוה הארץ ואתה ועבדיך ידעתו כי טרם תיראוך
מפני יהוה אלהים והפשעתה והשערה זכותה כי
השערה אביב והפשעתה גבעל והזטתה והכסמת
לא זכו כי אפילת הגה וישא משה מעם פרעה את
העיר ופרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד
ומטר לא שתך ארצה וירא פרעה כי חדל המטר
והברד והקלת ויסף לחטא וכבד לבו הוא ועבדיו
ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר

דבר יהוה ביד משה

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו ולמען תספר באזני בני ובן את
אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי
בם וידעתם כי אני יהוה ויבא משה ואהרן אל
פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
עד מתי מאתה לעשות מפני שלח עמי ויעבדני כי
אם מאן אתה לשלח את עמי הגזי מביא מזר
ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל
לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשאת
לכם מן הברד ואכל את כל העץ העמוז לכם מן
השדה ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל
מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום
היותם על האדמה עד היום הזה ויפן וישא מעם
פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה
אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים וישב את
משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו
עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר
משה בנערינו ובקנינו גלך בבנינו ובבנותנו בשאננו

ובבקרני צלך כי דג יהוה לנו ויאמר אלהם יהי כן
יהוה עמכם כאשר אשכח אתכם ואת טפכם ואו
כי רעה צדק פניכם לא כן לנו לא הגברים ועבדי
את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
פני פרעה

אל משה צטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל
על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
כל אשר השאיר הברד ויש משה את מטתו על
ארץ מצרים ויהוה צהג רוח קדים בארץ כל היום
ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים צהג
את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
ויסח בכל גבול מצרים כבוד מאד לפניו לא היה
כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן וכס את עין
כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב
הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד
ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל
ארץ מצרים וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן
ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם ועתה שאל
חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר
מעלי רק את המות הזה וישל מעם פרעה ויעתר
אל יהוה ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישל את
הארבה ויתקעהו ימה סוף לא צהאר ארבה ארז
בכל גבול מצרים ויחזק יהוה את לב פרעה ולא
שכח את בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה צטה ידך על השמים ויהי
חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויש משה את
ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים
שלשת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור
במושבתם ויקרא פרעה אל משה ויאמר לנו
עבדו את יהוה רק שאצכם ובקרכם ישל גם טפכם
ילך עמכם ויאמר משה גם אתה תהי בנינו גם
ועלת ועשיתו ליהוה אלהינו וגם מקננו ילך עמנו לא
תשאיר פרסה כי ממנו תקח לעבד את יהוה אלהינו
ואנחנו לא נדע מה לעבד את יהוה עד באנו שמה
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר
לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תספ ראות פני
כי ביום ראית פני תמות ויאמר משה כן דברת
לא אספ עוד ראות פניך

ויאמר יהוה אל משה עוד צהג ארבה על פרעה
ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלא
כלה גרש גרש אתכם מזה דבר לא באני העם

וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי
כסף וכלי זהב ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים
גם האישי משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני
עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר

משה כה אמר יהוה כחצאת הלילה אני יוצא בתוך
מצרים ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור
פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר
אחר הרחיים וכל בכור בהמה והיתה אעקבה
גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא גהיתה
וכמהו לא תסף ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב
לשני למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה
יהוה בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך
אלה אלי והשתחוו לי לאמר יצא אתה וכל העם
אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה
בזרי אף ויאמר יהוה אל משה

לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ
מצרים ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה
לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח
את בני ישראל מארצו ויאמר

יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר
החזש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
לחזשי השנה דברו אל כל עדת ישראל לאמר
בעשר לחזש הזה ויקחו להם איש ששה לבית
אבת ששה לבית ואם ימעט הבית מהיות משה
ולקח הוא ושכניו הקרב אל ביתו במכסת נפש
איש לפי אכלו תכסו על הששה ששה תמים זכר
בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו
והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום
לחזש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות
ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם
ואכלו את הבשר בלילה הזה שלי אש ומצות על
מררים יאכלו אל תאכלו ממנו יא ובשל מבשל
במים כי אם שלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו
ולא תותירו ממנו עד בקר והזתר ממנו עד בקר
באש תשרפו וככה תאכלו אתו מתניכם חזרים
בעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו
בחפזו פסח הוא ליהוה ועברתי בארץ מצרים
בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים
מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה והיה הדם לכם לאת על הבתים
אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם

ולא יהיה בכם צנף למשחית בהכתי בארץ מצרים
והיה היום הזה לכם לזכרון וזאתם אתו חזק ליהוה
לדרתיכם חזקת עולם תזגהו שבועת ימים מצות
תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים
כי כל אכל חמץ וזכרתה הנפש ההוא מישראל
מיום הראשון עד יום השביעי וביום הראשון מקרא
קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל צנף
הוא לבדו יעשה לכם ושמרתם את המצות כי
בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ
מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חזקת
עולם בראשון בארבעה עשר יום לחודש בערב
תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחודש בערב
שבועת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל
מזמשת וזכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל
בגר ובאזרח הארץ כל מזמשת לא תאכלו בכל
מושבותיכם תאכלו מצות

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם
משכו וקחו לכם צאן למשפוחתיכם ושחזטו
הפסח ולקחזתם אגדת אדוב וטבלתם בדם אשר
בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן
הדם אשר בסף ואתם לא תשאו איש מפתח ביתו
עד בקר ועבר יהיה לצנף את מצרים וראה את
הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהיה
על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם
לצנף ושמרתם את הדבר הזה לחזק לך ולבניך
עד עולם והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה
לכם כאשר דבר ושמרתם את העבודה הזאת
והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת
לכם ואמרתם צפח פסח הוא ליהוה אשר פסח
על בתי בני ישראל במצרים בצנפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו וילכו ויעשו
בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן
עשו ויהי בחדשי הלילה והיה

הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב
על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל
בכור בהמה ויהם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית
אשר אין שם מת ויקרא למשה ולאהרן לילה
ויאמר קומו שאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם שאנכם גם
בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי

ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים וישא העם את בשרו שרם יחמץ משאתם צררת בשמלתם על שכמם ונצי ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת ויהיה נתן את חץ העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקצה כבד מאד ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה ישאו כל שבאות יהיה מארץ מצרים ליל שמרים הוא ליהיה להוציאם מארץ מצרים הוא הליכה הזה ליהיה שמרים לכל בני ישראל לדרתם

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן זכר לא יאכל בו וכל עבד איש מקצת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו תושב ושכיר לא יאכל בו בבית אהד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשבירו בו כל עדת ישראל יעשו אתו וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשותו והיה כארז הארץ וכל ערל לא יאכל בו תורה אחת יהיה לארז ולגר הגר בתוכם ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו ויהי בעצם היום

הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על שבאותם

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ היום אתם יצאים בחדש האביב והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הנכעני והחתי והאמרי והחזי והיבסי אשר נשבע לאבותי לית לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבודה הזאת בחדש הזה שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבולך

והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה
יהוה לי בצאתי ממצרים והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפניך כי
ביר חזקה הוציאתך יהוה ממצרים ושמרת את החקה
הזאת למועדה מימים ימימה

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאבותיך ותתנה לך והעברת כל פטר
רזם ליהוה וכל פטר שגור בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה וכל פטר חמר תפדה בשה ואם
לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבנך תפדה
והיה כי ישאלך בנך מזר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבוח ליהוה כל פטר רזם
הזכרים וכל בכור בני אפדה והיה לאות על
ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים ויהי

בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן
ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה ויסב
אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וזמשים
עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את
עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני
ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם והעליתם
את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכת ויחזו באתם
בקצה המדבר ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה לא ימוש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
וישבו ויחזו לפני פי החזירת בין מגדל ובין הים
לפני בעל צפון נכחו תחזו על הים ואמר פרעה
לבני ישראל נבכים הם בארץ סגור עליהם
המדבר וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל זמלו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח
העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו
ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש
מאות רכב בחזיר וכל רכב מצרים ושלשם
על כלו ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים

וירדפו אחרי בני ישראל ובני ישראל ישאלו ישאלים בני
רמה וירדפו משרים אחריהם וישלחו אותם חזקם
על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על
פי הזירת לפני בעל צפון ופרעה הקריב וישאלו
בני ישראל את עיניהם והנה משרים גסע אחריהם
ויראו מאד וישעקו בני ישראל אל יהוה ויאמרו
אל משה המבלי אין קברים במשרים להקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו
ממשרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך
במשרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את משרים כי
שוב לנו עבד את משרים ממתנו במדבר ויאמר
משה אל העם אל תיראו התישבבו וראו את ישועת
יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את
משרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם יהוה
ינחם לכם ואתם תזרשוך

ויאמר יהוה אל משה מה תצטק אלי דבר אל
בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ותטה את
ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה ואני הנני מחזק את לב משרים ויבאו
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו
ובפרשיו וידעו משרים כי אני יהוה בהכבדי
בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע
עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין
מחנה משרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה
ויט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים
ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לזרבה
ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם זומה מימינם ומשמאלם וירדפו
משרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים והי באשמרת הבקר וישקף
יהוה אל מחנה משרים בעמוד אש וענן ויהם את
מחנה משרים ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו
בכבדת ויאמר משרים אנוסה מפני ישראל כי
יהוה גלחם להם במשרים

ויאמר יהוה אל משה צטה את ידך על הים
וישבבו המים על משרים על רכבו ועל פרשיו
ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות
בקר לאיתנו ומשרים גסים להקראתו ויצער
יהוה את משרים בתוך הים וישבו המים וכסו
את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה

הנאים אחריהם בים לא גשאר בהם עד אהר ובני ישראל הלכו
ביבשה בתוך הים והמים להם זמיה מימים ומשמאלם וישע
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים
מת על שפת הים וירא ישראל את הים הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ולאמינו ביהוה ובמשה עבדו

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמדה בים עשי וחמרת יה ויהי לי
לישועה זה אלי ואניו אלהי
אבי וארממו זה יהוה איש מלחמה יהוה
שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבזר
שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו
אבן ימינך יהוה צאדרי בכח ימינך
יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס
קמיר תשלח זרנך יאכלמו כקש וברוח
אפיק גערמו מים גשבו כמו צד
גלים קפאו תהמת בלב ים אמר
אויב ארדף אשניג אחלקך שלל תמלאמו
גפשי אריק זרבי תורישמו ידי גשפת
ברוחך כסמו ים גללו כעופרת במים
אדירים מי כמכה באלם יהוה מי
כמכה צאדך בקדש צורא תהלת עשה
פלא גטית ימינך תבלעמו ארץ צחית
בזסודך עם זו גאלת גהלת בעזך אל צוה
קדשך שבעו עמים יר גזון זיל
אזזי ישבי פלשתת אז גבדלו אלופי
אדום אילי מואב יאזזמו רעד גמזו
ככל ישבי כצעץ תפל עליהם אימתה
ופוזר בגדל זרועך ידמו כאבן עד
יעבר עמך יהוה עז יעבר עם זו
קצית תבאמו ותטעמו בהר גזלתך מכון
לשבבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי
בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

ותקוז מרים הגביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים
אחריה בתפים ובמצולת ותעץ להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים
ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא

שמה מרה וילצו העם על משה לאמר מה צשיתה
ויציק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים
וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם צסהו
ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר
בעיניו תעשה והאצנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל
המצולה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי
אני יהוה רפאך

שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחזו שם
על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
עשר יום לחודש השני לצאתם מארץ מצרים וילצו
כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר
ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם
לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית
את כל הקהל הזה ברעב

יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אצסנו הילך
בתורתי אם לא והיה ביום הששי והכילו את אשר
יבאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר
משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמעו את תלצתיכם על יהוה
והזנו מה כי תלוצו עלינו ויאמר משה בתת יהוה
לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע
בשמע יהוה את תלצתיכם אשר אתם מליצם עליו
והזנו מה לא עלינו תלצתיכם כי על יהוה ויאמר
משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמע את תלצתיכם ויהי כדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפצו אל המדבר
והנה כבוד יהוה צראה בעצן

וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלוצת
בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו
בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המזנזה
ובבקר היתה שכבת השלל סביב למזנזה ותעל
שכבת השלל והנה על פני המדבר דק מזוספס דק
כספר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל
אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם
הוא הלחם אשר צתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר
אשר צוה יהוה לקטו ממונו איש לפי אכלו שמר
לכללית מספר צפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט
וילמדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא
החסיר איש לפי אכלו לקטו ויאמר משה אלהם
איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה
ויותרו אצעים ממנו עד בקר וירם תולעים ונאש
והצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר
איש כפי אכלו וזם השמש וזמס ויהי ביום
הששי לקטו לזם משנה שני העמר לאחד ונא
כל זשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אלהם הוא
אשר דבר יהוה שבתוך שבת קדש ליהוה מחזר
את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו
ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר
ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא
הנאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו
היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאו
בשדה ששה ימים תלקטוהו ויום השביעי שבת
לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם
לקט ולא מצאו ויאמר יהוה

אל משה עד אנה מאננתם לשמר מצותי ותורתי
ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם
ביום הששי לזם ימים שבו איש תזתיו אל
יצא איש ממקומו ביום השביעי וישבתו העם
ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן
והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיזת בדבש ויאמר
משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלזם אשר
האכלתי אתכם במדבר בהושיאי אתכם מארץ
מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת
ותן שמה מלא העמר מן והניח אתו לפני יהוה
למשמרת לדרתיכם כאשר צוה יהוה אל משה
ויניחו אהרן לפני העדת למשמרת ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
זושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען
והעמר עשרית האיפה הוא

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סיני למסעיהם
על פי יהוה ויזנו ברפידים ואיך מים לשדת העם
וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה
ויאמר להם משה מה תריבו עמדי מה תנסוך את
יהוה ויצמא שם העם למים וילך העם על משה
ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקצי בצמא ויצעק משה אל יהוה
לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסהקני

וילאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך
מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את הארץ קח
בידך והלכת הגני עמד לפניך שם על השור בזרב
והכית בשור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן
משה לפני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה
ומריבה על ריב בני ישראל ועל צסתם את יהוה
לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים וילאמר
משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם
בעמלק מחור אנכי צב על ראש הגבעה ומטה
האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה
להלחם בעמלק ומשה אהרן וזור עכו ראש
הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים
ויקחו אבן וישומו תחתיו וישב עליה ואהרן וזור
תמכו בידי מזה אהד ומזה אהד ויהי ידו אמונה
עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת
עמו לפני זרב

וילאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
ושים באזני יהושע כי מזה אמונה את זכר עמלק
מתחת השמים ובן משה מזבוח ויקרא שמו יהוה
צסי וילאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק
מדר דר

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
עשה אלהים למשה ול ישראל עמו כי הוציא
יהוה את ישראל מצרים ויקח יתרו חתן משה את
שפרה אשת משה אחר שכוזזיה ואת שגני בגיה
אשר שם האהד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ
צריה ושם האהד אליעזר כי אלהי אבי בעזרי
וישגני מזרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו
ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם
הר האלהים וילאמר אל משה אני חתן יתרו בא
אליך ואשתך ושגני בגיה עמה ויצא משה לקראת
חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום
ויבאו האהלה ויספר משה לחתנו את כל אשר
עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את
כל התלאה אשר משאתם בדרך ויצלם יהוה ויחד
יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה ל ישראל
אשר הצילו מיד מצרים וילאמר יתרו ברוך יהוה
אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר
הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי
גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

ויקח יתרו חתן משה עלה ויבזזים לאלהים ויבא
אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה
לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפוט את
העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב
וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע
אתה יושב לבדך וכל העם נצטב עליך מן בקר עד
ערב ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרוש
אלהים כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטי בני
איש ובין רעהו והודיעתי את זקני האלהים ואת
תורתיו ויאמר חתן משה אלי לא טוב הדבר
אשר אתה עשה נבטל תבטל גם אתה גם העם הזה
אשר עמך כי כבוד ממך הדבר לא תוכל עשהו
לבדך עתה שמע בקלי איעשך והי אלהים עמך
היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים
ואת התורת והודיעת להם את הדרך ילכו בה ואת
המעשה אשר יעשון ואתה תחזה מכל העם אנשי
חיל יראי אלהים אנשי אמת שצאי בצע ושמת
עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים
ושרי עשרת ושפטו את העם בכל עת והיה כל
הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו
הם והקל מעליך ונשאן אתך אם את הדבר הזה
תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה
על מקומו יבא בשלום וישמע משה לקול חתנו
ויעש כל אשר אמר ויבחר משה אנשי חיל מכל
ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים
שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת ושפטו
את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל
משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם וישלח משה
את חתנו וילך לו אל ארצו
בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה בא מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סיני ויחזנו במדבר ויחזן שם ישראל נגד
ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה
מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני
ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה
אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי
והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר הדבר אל בני ישראל ויבא משה

ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים
האלה אשר צוהו יהוה ויעשו כל העם יחדו ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי
העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי
בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי
עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי
העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל העם
וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו זכנים
ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני
כל העם על הר סיני והגבלת את העם סביב
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל
הנגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל
או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יזיח במשך
היבל המה יעלו בהר וירד משה מן ההר אל
העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם ויאמר
אל העם היו זכנים לשלשת ימים אל תגעשו אל
אשה והיו ביום השלישי בהית הבקר והיו קלל
וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד
ויחרד כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם
לקראת האלהים מן המחנה ויטיבו בתחתית
ההר והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו
יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל
ההר מאד והיו קול השפר הולך וחזק מאד משה
ידבר והאלהים יעשו בקול וירד יהוה על הר סיני
אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר
ויעל משה ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם
פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב וגם
הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם
יהוה ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות
אל הר סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את
ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית
אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות
אל יהוה פן יפרץ בם וירד משה אל העם ויאמר
אלהם

הדברים האלה לאמר
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא
תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל
ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא
תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
אל תגא פקד עון אבות על בנים על שלישים
ועל רבשים לשגאי ועשה חסד לאנפים לאנבי

ולשמרי מצותי
שם יהיה אלהיך לשוא כי לא יתקה יהוה את
אשר ישא את שמו לשוא

זכור את יום השבת להקדשו ששית ימים העבד
ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
עבדך ואמתך ובהמתך ובצרך אשר בשעריך
כי ששית ימים עשה יהוה את השמים ואת
הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום
השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת
ויקדשהו כבוד את אביך ואת אמך

למען ירכוץ ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך לא תרשע
הנאף לא תגנב

הענה ברעך עיך שקר
תחמד בית רעך
תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו
וכל אשר לרעך

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו
מרחק ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות ויאמר משה
אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא
האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי
תחטאו ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
אשר שם האלהים ויאמר יהוה

אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם
כי מן השמים דברתי עמכם לא תעשוף אתי אלהי
כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם מזבח אדמה
תעשה לי ויבזזת עליו את שלתיך ואת שלמך
את שאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אחיך
את שמי אבוא אליך וברכתיך ואם מזבח אבנים
תעשה לי לא תבנה אהן גזית כי חרבך הגפת
עליו ותחללה ולא תעלה במעלת על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת ישא לחופשי
ועם אם בגפו יבא בגפו ישא אם בעל אשה הוא
וישא אשתו עמו אם אדוני יהו לו אשה ילדה
לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה
והוא ישא בגפו ואם אמר יאמר העבד אהבתי
את אדוני את אשתי ואת בני לא אשא חופשי

והגישו אדני אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדני את אצני במרצע ועבדו
לעלם וכי ימכר איש את בתו
לאמה לא תשא כשאת העבדים אם רעה בעיני
אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם זכרי לא ימשל
למכרה בנגדו בה ואם לבני יעדו כמשפט הבנות
יעשה לה אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה
לא יגרע ואם שלש אלה לא יעשה לה ויעאה חנם
איך כסף מכה איש ומת מות
יומת ואשר לא שדה והאלהים אנה לידו ושמת
לך מקום אשר ינוס שמה וכי
יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי
תקוזו למות ומכה אביו ואמו מות
יומת וצב איש ומכרו וצמא בידו
מות יומת ומקלל אביו ואמו מות
יומת וכי יריבן אנשים והכה איש
את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב
אם יקום והתהלך בחזק על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ורפא וכי
יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תזת
ידו זקם יזקם אך אם יום או יומים יעמד לא יקם
כי כספו הוא וכי יצאו אנשים
ונצפו אשה הרה וישאו ילדיה ולא יהיה אסון
עצוש יעצש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן
בפולים ואם אסון יהיה ונתתה צפוש תזת צפוש
עין תזת עין עין תזת עין יד תזת יד רגל תזת
רגל כויה תזת כויה פצע תזת פצע חבורה תזת
חבורה וכי יכה איש את עין
עבדו או את עין אמתו ושזתה לחפשי ישלחזו
תזת עינו ואם עין עבדו או עין אמתו יפיל לחפשי
ישלחזו תזת עינו וכי יגזז שור את איש או את אשה ומת סקול
יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור זקי
ואם שור זגוז הוא מתמל שלשם והועד בבעלין
ולא ישמרצו והמית איש או אשה השור יסקל
וגם בעלין יומת אם כפר יושית עליו ונתן פדין
צפשו ככל אשר יושית עליו או בן יגזז או בת יגזז
כמשפט הזה יעשה לו אם עבד יגזז השור או
אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור
יסקל וכי יפתח איש בור
או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור
או חמור בעל הבור ישלם כסף ושיב לבעליו

והמת יהיה לו
שור איש את שור רעהו ומתו ומכרו את השור
הזוי וזצו את כספו וגם את המת יזצו או זודע
כי שור זגזז הוא מתמול שלשם ולא ישמרצו
בעליו שלם ישלם שור תזת השור והמת יהיה
לו כי יגזב איש שור או עשה

וטבחו או מכרו זמשה בקר ישלם תזת השור
וארבע צאן תזת הששה אם במזרתת ימשא הגזב
והכה ומת אין לו דמים אם זרזזה השמש עליו
דמים לו שלם ישלם אם אין לו זמכר בגזבתו
אם המשא תמשא בידו הגזבה משור עד זמור
עד ששה זזים שנים ישלם

כי
יבער איש שדה או כרם ושלוז את בעירה
ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם כי תשא אש ומשאה קצים
וזאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם

המבער את הבערה
כי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים לשמר וגזב מבית האישה אם
ימשא הגזב ישלם שנים אם לא ימשא הגזב וזקרב
בעל הבית אל האלהים אם לא שלוז ידו במלאכת
רעהו על כל דבר פשע על שור על זמור על
שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא
זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען
אלהים ישלם שנים לרעהו

כי
יתן איש אל רעהו זמור או שור או ששה וכל
בהמה לשמר ומת או זשבר או זשבה אין ראה
שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלוז ידו
במלאכת רעהו ולקוז בעליו ולא ישלם ואם גזב
יגזב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף יבאהו
עד הטרפה לא ישלם

וכי ישאל איש מעם רעהו וזשבר או מת בעליו אין
עמו שלם ישלם אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר
הוא בא בשכרו וכי יפתה איש
בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרצה
לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל
כמהר הבתולת מכשפה לא תזיה

כל שכב עם בהמה מות יומת
לאלהים יזרם בלתי ליהוה לבדו וגר לא תזנה
ולא תלזצו כי גרים הייתם בארץ משרים כל
אלמנה ויתום לא תענון אם ענה תענה אהו כי אם
שעה ישעה אלי שמש אשמש שעהקתו וזרה אפי
והרתי אתכם בזרע והיו זשיכם אלמנות ונזיכם

יתמים

אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה
לו כנשה לא תשימוך עליו זשך אם חבל תחבל
שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו כי
הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה
ישכב והיה כי יצעה אלי ושמעתי כי חזון
אני אלהים לא תקלל וגשיא

בעמך לא תאר מלאתך ודמעך לא תאזר בכור
בזך תתן לי כן תעשה לשרך לטאך שבעת
ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי ואנשי
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו
לכלב תשלכוך אתו לא

תשא שמע שוא אל תשח ירך עם רשע להיות
עד חמס לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה
על רב לנשת אחרי רבים להטת ודל לא תהדר
בריבו כי תפגע שור איבך או

חמרו תעה השב תשיבנו לו כי
תראה חמור שצאך רבץ תחת משאו וחזלת מעצב
לו עצב תעצב עמו לא תטה

משפט אביצך בריבו מדבר שקר תרחק ונקי
וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע ושחזד לא
תקוז כי השחזד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את צפש הגר כי גרים
הייתם בארץ משרים ושש שנים תזרע את ארצך
ואספת את תבואתה והשביעת תשמטנה ונטשתה
ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חזית השדה כן

תעשה לכרמך לחזיתך ששית ימים תעשה מעשיך
וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך
ויצפש בן אמתך והגר ובכל אשר אמרתי אליכם
תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע
על פיר שלש רגלים תזאג לי בשנה את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות לא אשר צויתך
למועד חדש האביב כי בו ישאת ממשרים ולא

יראו פני ריקם וזאג הקטיר בכורי מעשיך אשר
תזרע בשדה וזאג האסף בשאת השנה באספך
את מעשיך מן השדה שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה לא תזבח
על חמץ דם זבחי ולא יליך חלב זאג עד בקר
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך
ולהביאך אל המקום אשר הכנת השמר מפני

ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי
שמי בקרבו כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל
אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרת את צרריך כי
לך מלאכי לפנך והביאך אל האמרי והזתי והפרזי
והכנעני החזי והיבوسی והכוזדתי לא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי
הרס תהרסם ושבר תשבר משבתיהם ועבדתם
את יהוה אלהיכם וברך את לוזמך ואת מימך
והסרתי מזלתי מקרבך לא תהיה

משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא
את אימתי אשלח לפנך והמתי את כל העם אשר
תבא בהם ונתתי את כל איביך אליך ערף ושכחתי
את הצרעה לפנך וגרשה את החזי את הכנעני ואת
הזתי מקפניך לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן
תהיה הארץ שממה ורבה עליך חזית השדה מעט
מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה וזחלת את
הארץ ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתיים
וממדבר עד הגהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ
וגרשתמו מפניך לא תכרת להם ולאלהיהם בריית
לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך כמוקש

ואל משה אמר עלה אל יהוה אלהיך ואהרן גֵּדֵב
ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרזק ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו
והעם לא יעלו עמו ויבא משה ויספר לעם את כל
דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול
אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה
ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ובין
מזבח תזחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשטים
עשר שבטי ישראל וישלח את גְּעֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים ויקח
משה חֲזִי הדם וישם באגנות וחֲזִי הדם זרק על
המזבח ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע ויקח משה את
הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר
כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ויעל
משה ואהרן גֵּדֵב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
ויראו את אלהי ישראל ותזחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר ואל אֱלֹהֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לא שלח ידו ויזחו את האלתים ויאכלו
וישתו ויאמר יהוה אל משה

עלה אלי ההרה והיה שם ואתגת לך את לוזת האבן

והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים ואל
הזקנים אמר שבו כלו בזה עד אשר צעוב אליכם
והנה אהרן וחזר עמכם מי בעל דברים יגש אלם
ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר וישכן כבוד
יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך הענן ומראה כבוד
יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל
ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה
בהר ארבעים יום וארבעים לילה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו
תקחו את תרומת וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף וצחצח וזעזע ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים וערת אילם מאדמים וערת תחשים
ועצי שטים שמן למאר בשמים לשמן המשחה
וכלטרת הסמים אבני שהם ואבני מלאים לאפר
וכלחשן ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר
אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל
כליו וכך תעשו ועשו ארון עצי

שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה
וחצי קמתו וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ
תשפצו ועשית עלי זר זהב סביב וישקת לו ארבע
טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת
על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית
ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב והבאת את
הבדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את הארץ
בהם בטבעת הארץ יהיו הבדים לא יסרו ממנו ונתת
אל הארץ את העדת אשר אתך אליך ועשית כפרת
זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה
ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני
קצות הכפרת ועשה כרוב אחד מקשה מזה וכרוב
אחד מקשה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על
שני קצותיו והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה
סכים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת את הכפרת על
הארץ מלמעלה ואל הארץ נתן את העדת אשר אתך
אליך וזעדתי כך שם ודברתי אתך מעל הכפרת
מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל
אשר מצוה אותך אל בני ישראל

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו וצפית אתו זהב טהור

ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפוח
סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב ועשית לו
ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע
הפאת אשר לארבע רגליו לעמת המסגרת תהיין
הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלוחן ועשית
את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב וצלא במ את
השלוחן ועשית קערותיו וכפתיו וקשותיו ומצקיתיו
אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם ונתת על
השלוחן לחם פנים לפני תמיד

ועשית מזרת זהב טהור מקשה תיעשה המזורה
ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרוזיה ממונה יהיו
וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מזרה מצדה
האחד ושלשה קני מזרה מצדה השני שלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרוז ושלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרוז כן
לעשת הקנים היצאים מן המזרה ובמזרה ארבעה
גבעים משקדים כפתריה ופרוזיה וכפתר תזות שני
הקנים ממונה וכפתר תזות שני הקנים ממונה וכפתר
תזות שני הקנים ממונה לעשת הקנים היצאים מן
המזרה כפתריהם וקנתם ממונה יהיו כלה מקשה
אזות זהב טהור ועשית את זרתיה שבעה והעלה
את זרתיה והאיר על עבר פניה ומלקוזיה ומזחתיה
זהב טהור ככר זהב טהור יעשה אתה את כל
הכלים האלה וראה ועשה בתבניתם אשר אתה

מראה בהר ואת המשכן
תעשה עשר יריעת שיש משער ותכלת וארגמן
ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם ארך
היריעה האזת שמנה ועשרים באמה ורוחב ארבע
באמה היריעה האזת מדה אזת לכל היריעת
חמש היריעת תהיין חזרת אשה אל אזתה וחמש
יריעת חזרת אשה אל אזתה ועשית לכלאת תכלת
על שפת היריעה האזת מקשה בחזרת וכן תעשה
בשפת היריעה הקישושה במזבת השנית חמשים
לכלאת תעשה ביריעה האזת וחמשים לכלאת
תעשה בקשה היריעה אשר במזבת השנית
מקבילת הכלאת אשה אל אזתה ועשית חמשים
קרסי זהב וחזרת את היריעת אשה אל אזתה
בקרסים והיה המשכן אחד ועשית יריעת עזים
לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה
אתם ארך היריעה האזת שלשים באמה ורוחב
ארבע באמה היריעה האזת מדה אזת לעשתי
עשרה יריעת וחזרת את חמש היריעת לבד

ואת שש היריעה לבד וכפלה את היריעה
הששית אל מול פני האהל ועשית חמשים לכלאת
על שפת היריעה האחת הקיטנה בזזורת וחמשים
לכלאת על שפת היריעה הזזורת השנית ועשית
קרסי זוזות חמשים והבאת את הקרסים בכלאת
וזזורת את האהל והיה אחד וסרוז העדף ביריעת
האהל זוזי היריעה העדפת סרוז על אזורי
המשכן והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך
יריעת האהל והיה סרוז על צדי המשכן מזה ומזה
לכסתו ועשית מכסה לאהל ערת איכם מאדמים
ומכסה ערת חזשים מלמעלה

ועשית את הקרשים למשכן עשתי שטים עמדים
עשר אמות ארך הקרש ואמה וחזי האמה רחב
הקרש האחד שתי ידות לקרש האחד משלבת
אשה אל אזתה כן תעשה לכל קרשי המשכן
ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת
צובה תימנה וארבעים אדני כסף תעשה תזת
עשרים הקרש עשתי אדנים תזת הקרש האחד
לשתי ידתי ושתי אדנים תזת הקרש האחד לשתי
ידתי ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים
קרש וארבעים אדניהם כסף עשתי אדנים תזת
הקרש האחד ושתי אדנים תזת הקרש האחד
ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים ושתי
קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים והיו
תאמם מלמטה ויזדו יהיו תמים על ראשו אל
הטבעת האזת כן יהיה לשניהם לשתי המקצעת
יהיו והיו שמה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר
אדנים עשתי אדנים תזת הקרש האחד ושתי אדנים
תזת הקרש האחד ועשית בריחם עשתי שטים
חמשה לקרשי צלע המשכן האחד וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה
והבריח התיכן בתוך הקרשים מברז מן הקצה
אל הקצה ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם
תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם
זהב והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית
בהר ועשית פרכת תכלת וארגמן

ותולעת עשתי ושש משזר מעשה זעב ועשה אתה
כרבים וצנתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים
זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף וצנתה את
הפרכת תזת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת
את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש

ובין קדש הקדשים ונתת את הכפרת על ארון
העדות בקדש הקדשים ושמת את השלחן מזוין
לפרכת ואת המזבח זכוז השלחן על צלע המשכן
תימנה והשלחן תתן על צלע צפון ועשית מסך
לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שזי ושש
משזר מעשה רקם ועשית למסך חמשה עמודי
שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם
חמשה אדני צחשת ועשית את

המזבז עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות
רוזב רבוע יהיה המזבז ושלש אמות קמתו ועשית
קרצתיו על ארבע פצתיו ממזו תהיין קרצתיו וצפית
אתו צחשת ועשית סירתיו לדשזו ויעיו ומזרקתיו
ומזלגתיו ומזתתיו לכל כליו תעשה צחשת ועשית
לו מכבר מעשה רשת צחשת ועשית על הרשת
ארבע טבעת צחשת על ארבע קצותיו ונתתה
אתה תחת כרכב המזבז מלמטה והיתה הרשת
עד חצי המזבז ועשית בדים למזבז בדי עצי
שטים וצפית אתם צחשת והובא את בדיו בטבעת
והיו הבדים על שתי צלעות המזבז בשאת אתו
צבוב לזות תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן
יעשו ועשית את חצר המשכן

לפאת צבב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה
באמה ארך לפאה האזת ועמדיו עשרים ואדניהם
עשרים צחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף וכך
לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים
ואדניהם עשרים צחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף
ורוזב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם
עשרה ואדניהם עשרה ורוזב החצר לפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה וחמש עשרה אמה קלעים
לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה ולכתף
השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה
ואדניהם שלשה ולשער החצר מסך עשרים אמה
תכלת וארגמן ותולעת שזי ושש משזר מעשה
רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה כל עמודי
החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
צחשת ארך החצר מאה באמה ורוזב חמשים
בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם
צחשת לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל יתדתיו
וכל יתדת החצר צחשת ואתה

תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמון זית זך
כתית למאור להעלות זר תמיד באהל מועד
מזוין לפרכת אשר על העדות יערך אתו אהרן

ובני מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם
מאת בני ישראל ואתה

הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך
בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי לב
אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן
לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו
חשן ואפוד ומעיל וכתנת השבץ מצנפת ואבנט
ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי
והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן
ואת תולעת השני ואת השש

ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת שני
ושש משזר מעשה חשב שתי כתפת חזרת יהיה
לו אל שני קצותיו וחזר וחשב אפדתו אשר עליו
כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם שמות בני ישראל עשה משמתם
על האבן אחת ואת שמות הששה הנותרים
על האבן השנית כתולדתם מעשה חרש אבן
פתוחי זהם תפתח את שתי האבנים על שמות בני
ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם ושמת
את שתי האבנים על כתפת האפוד אבני זכרון
לבני ישראל וישא אהרן את שמותם לפני יהוה
על שתי כתפיו לזכרון ועשית

משבצת זהב ושתי שרשרת זהב טהור מגבולת
תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת
העבת על המשבצת ועשית

חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו
זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר
תעשה אתו רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת
רחבו ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן
טור אדם פטדה וברקת הטור האחד והטור השני
נפר ספיר ויהלם והטור השלישי לשם שבו
ואחלמה והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה
משבצים זהב יהיו במלואתם והאבנים תהייך על
שמת בני ישראל שתיים עשרה על שמות פתוחי
זותם איש על שמו תהייך לשני עשר שבט
ועשית על החשן שרשת גבולת מעשה עבת זהב
טהור ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת
את שתי הטבעות על שני קצות החשן ונתתה
את שתי עבת הזהב על שתי הטבעות אל קצות

החזשן ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי
המשבצות ונתתה על כתפות האפוד אל מול פניו
ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות
החזשן על שפתו אשר אל עבר האפוד ביתה
ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי
כתפות האפוד מלמטה ממוך פניו לעמת מזברתו
ממעל לחשב האפוד וירכסו את החזשן מטבעתו
אל טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב
האפוד ולא יחז החזשן מעל האפוד ונשא אהרן את
שמות בני ישראל בחזשן המשפט על לבו בבאו
אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד ונתת אל חזשן
המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל
על לבו לפני יהוה תמיד ועשית

את מעיל האפוד כליל תכלת והיה פי ראשו
בתוכו שפה יהיה לפניו סביב מעשה ארץ כפי
תזרא יהיה לו לא יקרע ועשית על שוליו רמוזי
תכלת וארזמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני
זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת
ונשמש קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו
ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור

ופתחת עליו פתוחי זהב קדש ליהוה ושמת אתו
על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני
המצנפת יהיה והיה על משח אהרן ונשא אהרן את
עוץ הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת
קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני
יהוה ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש
ואבנט תעשה מעשה רקם ולבני אהרן תעשה
כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם
לכבוד ולתפארת והלבשת אתם את אהרן אחיך
ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת
אתם וכהנו לי ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר
ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו והיו על אהרן ועל
בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח
לשרת בקדש ולא ישאו עוץ ומתו חזקת עולם לו
ולרעו אחיו וזה הדבר אשר

תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד
בן בקר ואילם שנים תמימים ולחזם מצות וחלת
מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
סלת חטים תעשה אתם ונתת אותם על סל אחד
והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם

ואת אהרן ואת בניו תקריב והלכבשת את
ורחשת אתם במים ולקחת את הבגדים והלכבשת את
אהרן את הכתנת ואת מעיל האפוד ואת האפוד ואת
החשן ואפדת לו בחושב האפוד ושמת המצנפת על
ראשו ונתת את צר הקדש על המצנפת ולקחת את
שמך המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו ואת
בניו תקריב והלכבשתם כתנת וזגרת אתם אבנטי
אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה
לחזקת עולם ומלאה יד אהרן ויד בניו והקרבת את
הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם
על ראש הפר ושחטת את הפר לפני יהוה פתח
אהל מועד ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת
המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד
המזבח ולקחת את כל הזלב המכסה את הקרב
ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת הזלב
אשר עליהן והקטרת המזבחה ואת בשר הפר
ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מזויף למזבחה
חטאת הוא ואת האיל האזד תקח וסמכו אהרן
ובניו את ידיהם על ראש האיל ושחטת את האיל
ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב ואת האיל
תנתח לנתחיו ורחשת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו
ועל ראשו והקטרת את כל האיל המזבחה עלה
הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא ולקחת את
האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש
האיל ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על
תנוך אהרן ועל תנוך אהן ובניו הימצית ועל בהן
ידם הימצית ועל בהן רגלם הימצית וזרקת את הדם
על המזבח סביב ולקחת מן הדם אשר על המזבח
ומשמך המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל
בניו ועל בגדי בניו וקדש הוא ובגדיו ובניו
ובגדי בניו ואתו ולקחת מן האיל הזלב והאליה
ואת הזלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד
ואת שתי הכלית ואת הזלב אשר עליהן ואת
שוק הימין כי איל מלאים הוא וככר לחם אזהת
וזנת לחם שמך אזהת ורקיק אזהת מסל המשות
אשר לפני יהוה ושמת הכל על כפי אהרן ועל
כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה ולקחת אתם
מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח
לפני יהוה אשה הוא ליהוה ולקחת את הזבחה
מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה
לפני יהוה והיה לך למנה וקדשת את חזה התנופה
ואת שוק התרומה אשר הוצף ואשר הורם מאיל

המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו והיה לאהרן
ולבניו לחזק עונם מאת בני ישראל כי תרומה
הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי
שנמיהם תרומתם ליהוה ובגדי הקדש אשר
לאהרן יהיו לבניו אחריי למשחה בהם ולמלא
בם את ידם שבועת ימים ילבשם הכהן תחתיו
מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש ואת
איל המלאים תקח ובעלת את בשרו במקום קדש
ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר
בסל פתח אהל מועד ואכלו אתם אשר כפר בהם
למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש
הם ואם יוטר מבשר המלאים ומן הלחם עד
הבקר ושרפת את היותר באש לא יאכל כי קדש
הוא ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתי
אתה שבועת ימים תמלא ידם ופר חטאת תעשה
ליום על הכפרים וחטאת על המזבח בכפרך עליו
ומשחת אתו לקדשו שבועת ימים תכפר על
המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים
וכל הנגע במזבח יקדש וזה

אשר תעשה על המזבח כנשים בני ששה שנים
ליום תמיד את הכבש האחד תעשה בבקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים ועשרן סלת
בלול בשמן כתית רבע ההין וסך רביעת ההין
יין לכבש האחד ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים כמצות הבקר וכנסכה תעשה לה לריח
ניחוח אשה ליהוה עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל
מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר
אליך שם וצעדתי שמה לבני ישראל וקדש
בכבדי וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת
אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי ושכנתי בתוך בני
ישראל והייתי להם לאלהים וידעו כי אני יהוה
אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני
בתוכם אני יהוה אלהיהם

ועשית מזבח מקטר קטרת עשי שטים תעשה
אתו אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים
קמתו ממנו קרנותיו וצפית אתו זהב טהור את זהב
ואת קירתיו סביב ואת קרנותיו ועשית לו זר זהב
סביב ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על
שתי צלעותיו תעשה על שני צדיו והיה לבתים
לבדים לשאת אתו בהמה ועשית את הבדים עשי
שטים וצפית אתם זהב ונתתה אתו לפני הפרכת
אשר על ארן העדות לפני הכפרת אשר על

העדת אשר אועד כך שמה והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הצרת
יקטירנה ובהעלת אהרן את הצרות בין הערבים
יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם לא
תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומזחה ונסך לא תסכו
עליו וכפר אהרן על קרצתיו אחזת בשעה מדם
חטאת הכפרים אחזת בשעה יכפר עליו לדרתיכם
קדש קדשים הוא ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר כי תשא את ראש
בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר לפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם
זה יתנו כל העבר על הפקדים מזבחי השקל
בשקל הקדש עשרים גרה השקל מזבחי השקל
תרומה ליהוה כל העבר על הפקדים מבין עשרים
שנה ומעלה יתן תרומת יהוה העשיר לא ירבה
והדל לא ימעיט ממזבחי השקל לתת את תרומת
יהוה לכפר על פשתיכם ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבודת
אהל מועד והיה לבני ישראל לאכרוף לפני יהוה
לכפר על פשתיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית כיור צחשת וכנו
צחשת לרזצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח
ונתת שמה מים ורזצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם
ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד ורזצו מים ולא
ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה
ליהוה ורזצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם
חזק עולם לו ולזרעו לדרתם

וידבר יהוה אל משה לאמר ואתה קח לך בשמים
ראש מר דרור חמש מאות והצמץ בשם מזבחי
חמשים ומאתים והנה בשם חמשים ומאתים והנה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היך ועשית
אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח
שמן משחת קדש יהיה ומשחת בו את אהל מועד
ואת ארון העדת ואת השלחן ואת כל כליו ואת
המזרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כלו וקדשת
אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש ואת
אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי
ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש
יהיה זה לי לדרתיכם על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה
לכם איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר

וזכרת מעמיו
ויאמר יהוה אל
משה קח לך סמים צטף ושחלת וזלבצה סמים
ולבצה זכה בד בבד יהיה ועשית אתה קטרת רקח
מעשה רוקח ממלוח טהור קדש ושחקת ממנה
הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם והקטרת
אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה איש אשר יעשה כמוה להריח
בה וזכרת מעמיו וידבר יהוה

אל משה לאמר ראה קראתי בשם בצלאל בן
אורי בן חור למטה יהודה ואמלא אתו רוח אלהים
בזכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה לזשב
מזשבת לעשות בזהב ובכסף ובצזשת ובזרשת
אבן למלאת ובזרשת עץ לעשות בכל מלאכה
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה
דן ובכל כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל
אשר צויתך את אהל מועד ואת הארץ לעדת
ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל ואת
השכלוזן ואת כליו ואת המזרה הטהרה ואת כל
כליה ואת מזבח הקטרת ואת מזבח העלה ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כלו ואת בגדי השרד ואת
בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בני לכהן
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש
ככל אשר צויתך יעשו

ויאמר יהוה אל משה לאמר ואתה דבר אל בני
ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות
הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא
לכם מזלכיה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה
וזכרתה הוצפש ההוא מקרב עמיה שששת ימים
יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתוך
קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת
מות יומת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדרתם ברית עולם ביני ובין בני
ישראל אות הוא לעלם כי שששת ימים עשה יהוה
את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
ויצפש ויתן אל משה ככלתו לדבר

אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים
באשבע אלהים וירא העם כי בשש משה לרדת מן
ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו

ויאמר אליהם אהרן פרקו צממי הזגב אשר באצני
צשיכם בעינים ובעתים והביאו אלי ויתפרקו כל
העם את צממי הזגב אשר באצניהם וביאו אל
אהרן ויקח מידם וישר אתו בזרע ויעשהו עגל
מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
בארץ מצרים וירא אהרן ובן מצבא לפניו ויקרא
אהרן ויאמר חזק ליהוה מזר וישכימו ממזרת
ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לשיחוק

וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחזת עמך אשר
העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויבזו
לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
בארץ מצרים ויאמר יהוה אל משה ראיני את
העם הזה והנה עם קשה ערף הוא ועתה הניחה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה למה יאמרו מצרים לאמר
ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל
פני האדמה שוב מחרון אפך והצואם על הרעה
לעמך זכר לאברהם לישחוק ולישראל לעבדך
אשר נשבעת להם בך ויהדבר אלהם ארבה את
זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הוצאת אשר
אמרתי אתך לזרעכם ונחלו לעולם ויצואם יהוה על
הרעה אשר דבר לעשות לעמו

ויפץ וירד משה מן ההר ושלטי לוחת העדה בידו
לוחת כתבים משלטי עבריהם מזה ומזה הם כתבים
והלוחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים
הוא חרות על הלוחת וישמע יהושע את קול
העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה
ויאמר איך קול עצות גבורה ואיך קול עצות חלושה
קול עצות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה
וירא את העגל ומזבלת ויחר אף משה וישלך
מידו את הלוחת וישבר אתם תחת ההר ויקח את
העגל אשר עשו וישרף באש ויטחץ עד אשר דק
ויזר על פני המים וישק את בני ישראל ויאמר
משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת
עליו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדני
אתה ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו לי עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש
אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לנו

ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו
באש וישא העגל הזה וירא משה את העם כי פרע
הוא כי פרעה אהרן לשמעה בקמיהם ועמד משה
בשער המזזה ויאמר מי ליהוה אלוי ויאספו אליו
כל בני לוי ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל
שימו איש דרבו על ירכו עברו ושובו משער
לשער במזזה והרצו איש את אחיו ואיש את רעהו
ואיש את קרבו ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל
מן העם ביום ההוא כששלושת אלפיו איש ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבני ובאחיו
ולדת עליכם היום ברכה ויהי ממחרת ויאמר משה
אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה
אל יהוה אלוי אכפרה בעד חטאתכם וישב משה
אל יהוה ויאמר אנה חטא העם הזה חטאה גדלה
ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא חטאתם
ואם איך מחצני נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה
אל משה מי אשר חטא לי אמחצנו מספרי ועתה
לך יזזה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי
ילך לפעוך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם
ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר
עשה אהרן וידבר יהוה אל

משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ
מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליעצק
וליעקב לאמר לזרעך אתנה וישלחתי לפעוך
מלאך וגרשתי את הנעלמי האמרי והחיתי והפרזי
החיו והיבوسی אל ארץ צבת זבל ודבש כי לא
אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך
בדרך וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שתו איש עדיו עליו ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגש
אזח אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עדיך
מעלך ואדעה מה אעשה לך ויתנצלו בני ישראל
את עדים מהר חורב ומשה יקח את האהל ועשה
לו מחוץ למזזה הרחוק מן המזזה וקרא לו אהל
מועד והיה כל מבקש יהוה ישא אל אהל מועד
אשר מחוץ למזזה והיה כשאת משה אל האהל
יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי
משה עד באו האהלה והיה כבא משה האהלה
ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל
וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו ודבר
יהוה אל משה פעמים אל פעמים כאשר ידבר איש

אל רעהו ושב אל המזבח ומשרתו יהושע בן נון
צער לא ימיש מתוך האהל

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל
את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר העלתי
עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם משאת חזן
בעיני ועתה אם נא משאתי חזן בעיניך הודעתני נא
את דרכך ואדעך למהן אמנא חזן בעיניך וראה
כי עמך הגוי הזה ויאמר פני ילכו והעזתני לך
ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל העלתי מזה
ובמה יודע אפוא כי משאתי חזן בעיניך אני ועמך
הלוא בלכתך עמנו ותפלינו אני ועמך מכל העם
אשר על פני האדמה

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר
דברת אעשה כי משאת חזן בעיני ואדעך בשם
ויאמר הרי אני נא את כבודי ויאמר אני אעבור כל
שובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ודעתני
את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם ויאמר
לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ותצבת על השור והיה
בעבור כבודי ושמתך בעקרת השור ושכתי כפי
עליך עד עברי והסרתי את כפי וראית את אחרי
ופני לא יראו

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוחות אבנים
כראשונים וכתבתי על הלוחות את הדברים אשר היו
על הלוחות הראשונים אשר שברת והיה צנוח לבקר
ועלית בבקר אל הר סיני ותצבת לי שם על ראש
ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל
ההר גם האנף והבקר אל ירעו אל מול ההר הזה
ויפסל שני לוחות אבנים כראשונים וישכם משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח
בידו שני לוחות אבנים וירד יהוה בענן ויתישב עמו
שם ויקרא בשם יהוה וישבר יהוה על פניו ויקרא
יהוה יהוה אל רחום ורחמן ארך אפים ורב חסד
ואמת גבור חסד לא כלפים נשא עון ופשע ודבשאה
ותקה לא יקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלשים ועל רבעים וימח משה ויקח ארבעה
וישגדו ויאמר אם נא משאתי חזן בעיניך אדעי ילך נא
אדעי בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לטעוננו
ולחטאתינו ונחלתינו ויאמר הנה אנכי כרת ברית
עמך אעשה צפלא את אשר לא צבראו בכל
הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבנו
את מעשה יהוה כי צורא הוא אשר אני עשה עמך

שומר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני ארש
מפניך את האמרי והכנעני והחיתי והפרזי והחזי
והיבوسی השומר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ
אשר אתה בא עליה פן יהיה כמוקש בקרבך
כי את מצבותם תתעורר ואת מצבתם תשברוך
ואת אשרי תכרתוך כי לא תשתחוה לאל אחר
כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מצבוחו ולקחת מבנותי לבניך וזנו
בנותי אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן
אלהי מסכה לא תעשה לך את זג המצות תשמר
שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד
חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים
כל פטר רחם לי וכל מקצת הזכר פטר שור ושה
ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם ששת
ימים תעבד וביום השביעי תשב בתחילת ובקציר
תשב בתחילת וזג שבעת העשה לך בכורי קציר חטים
וזג האסיף תקופת העשה שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל
כי אורישי גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא
יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני
יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה לא תשחוט
על חמץ דם זבחי ולא יליך לבקר זבוח זג הפסח
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו

ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתתי אתך ברית ואת
ישראל ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה וכתב על
הלוח את דברי הברית אשרת הדברים ויהי
ברית משה מחר סיני ושני לוחות העדת ביד משה
ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו ויקרא אלהם
משה וישבו אליו אהרן וכל העשאים בעדה
וידבר משה אלהם ואחרי כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני ויכל
משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה ובא משה
לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד שאתו
ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה וראו
בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה

והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר
אתו ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשות אתם ששבת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתו
ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת לא תבשרו אש
בכל משבתים ביום השבת

ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה
הדבר אשר צוה יהוה לאמר קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל צדיב לבו וביאה את תרומת יהוה זהב
וכסף וצחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועדים וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועשי
שטים ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד
ולחשן וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר
צוה יהוה את המשכן את אהלו ואת מכסהו את
קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו
את הארץ ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך
את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם
הפנים ואת מצרת המאור ואת כליה ואת צרתיה ואת
שמן המאור ואת מנבוח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן את מנבוח העלמה ואת מכבר הצחשת אשר
לו את בדיו ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנזו את
קלעי החצר את עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער
החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת
מיתריהם את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן וישאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה ויבאו כל איש
אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה ריחו אתו הביאו
את תרומת יהוה למלאכה אהל מועד ולכל עבודתו
ולבגדי הקדש ויבאו האנשים על הנשים כל
צדיב לב הביאו חזן וזום וטבעת וכומץ כל כלי
זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה וכל
איש אשר נמשא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועדים וערת אילם מאדמים וערת תחשים
הביאו כל מרים תרומת כסף וצחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמשא אתו עשי שטים
לכל מלאכת העבודה הביאו וכל אשה חכמת
לב בידיה טוו ויבאו מטוה את התכלת ואת
הארגמן את תולעת השני ואת השש וכל הנשים
אשר נשאו לבן אתנה בחכמה טוו את העדים

והנשואם הביאו את אבני השדהם ואת אבני המלאים
לאפוד ולחשן ואת הבשם ואת השמן למאור
ולשמן המשחה ולקטרת הסמים כל איש ואשה
אשר ידב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל
גדנה ליהוה

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בשלא אל בן אורי בן חור למטה יהודה ומלא אתו
רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה
ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחושת
ובחרשת אבן למלאה ובחרשת עץ לעשות
בכל מלאכת מחשבת ולהורח נתן בלבם הוא
ואהליאב בן אחיסמך למטה דן מלא אתם חכמת
לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש וארץ עשוי כל
מלאכה וחשבי מחשבת ועשה בשלאל ואהליאב
וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבודת
הקדש לכל אשר צוה יהוה ויקרא משה אל
בשלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבם כל אשר צעאו לבו
לקרבה אל המלאכה לעשות אתה ויקחו מלפני
משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל
למלאכת עבודת הקדש לעשות אתה והם הביאו
אליו עוד גדבה בבקר בבקר ויבאו כל הזכמים
העשויים את כל מלאכת הקדש איש איש
ממלאכתו אשר המה עשויים ויאמרו אל משה
לאמר מרבים העם להביא מדי העבודה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשות אתה וישו משה ויעבירו
קול במדונה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה
ויעשו כל חכם לב בעשוי

והותר המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משור
ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב
עשה אתם ארך היריעה האחת שמונה ועשרים
באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת
לכל היריעה ויחבר את חמש היריעה אחת אל
אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת ויעש לכלאת
תכלת על שפת היריעה האחת מקשה במחברת
כן עשה בשפת היריעה הקישוה במחברת השנית
חמשים לכלאת עשה ביריעה האחת וחמשים

ללאת עשה בקשה היריעה אשר במזבחת
השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת ויעש
חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל
אחת בקרסים ויהי המשכן אחד

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת עשה אתם ארך היריעה האחת שלשים
באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת
לעשתי עשרה יריעת ויחבר את חמש היריעת
לבד ואת עש היריעת לבד ויעש ללאת חמשים
על שפת היריעה הקיצנה במזבחת וחמשים ללאת
עשה על שפת היריעה החזרת השנית ויעש
קרסי צוזשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד
ויעש מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה
ערת חזשים מלמעלה ויעש

את הקרשים למשכן עשי שטים עמדים עשר
אמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש
האחד שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת
אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את
הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת צב
תיבנה וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים
הקרשים עשי אדנים תחת הקרש האחד לשתי
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו
ולכל המשכן השנית לפאת שפוף עשה עשרים
קרשים וארבעים אדניהם כסף עשי אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד
וכירכתי המשכן ימה עשה עשה קרשים ושני
קרשים עשה כמקצעת המשכן בירכתים והיו
תואמו מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל
הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת
והיו שמונה קרשים ואדניהם כסף עשה עשר
אדנים עשי אדנים עשי אדנים תחת הקרש האחד
ויעש בריחי עשי שטים חמשה לקרשי שלע
המשכן האחת וחמשה בריחם לקרשי שלע
המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה ויעש את הבריח התיכון לברח
בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה ואת הקרשים
שפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריחם
ויצף את הבריחם זהב ויעש את הפרכת תכלת
וארגמן ותולעת עשי ושש משחר מעשה חשב
עשה אתה כרבים ויעש לה ארבעה עמודי שטים
ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני
כסף ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן

ותולעת ששני ושש משזר מעשה רקם ואת עמודיו
חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וזשקיהם זהב
ואדניהם חמשה צחשת
ויעש בצלאל את הארץ עשני שטים אמתים וחצי
ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו ויצפהו
זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי
ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על
צלעו השנית ויעש בדי עשני שטים ויצף אתם
זהב ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארץ
לשאת את הארץ ויעש כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה ויעש שני כרבים
זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת
כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצותיו והיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת
היו פני הכרבים

ויעש את השלזלזץ עשני שטים אמתים ארכו ואמה
רחבו ואמה וחצי קמתו ויצף אתו זהב טהור ויעש
לו זר זהב סביב ויעש לו מסגרת טפוז סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב ויצק לו ארבע
טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת
אשר לארבע רגליו לעמת המסגרת היו הטבעת
בתיים לבדים לשאת את השלזלזץ ויעש את הבדים
עשני שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלזלזץ
ויעש את הכלים אשר על השלזלזץ את קערתיו
ואת כפתיו ואת מצקיתיו ואת הקשות אשר יסך
בהן זהב טהור

ויעש את המזרה זהב טהור מקשה עשה את
המזרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרזיה
ממנה היו וששה קנים יצאים מצדיה שלשה
קני מזרה מצדה האחד ושלשה קני מזרה מצדה
השני שלשה גבעים משקדים בקנה האחד
כפתר ופרוז ושלשה גבעים משקדים בקנה
אחד כפתר ופרוז כן לששת הקנים היצאים
מן המזרה ובמזרה ארבעה גבעים משקדים
כפתריה ופרזיה וכפתר תחת עשני הקנים ממנה
וכפתר תחת עשני הקנים ממנה וכפתר תחת
עשני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים ממנה
כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת
זהב טהור ויעש את צרתיה שבעה ומלקחיה

ומזתתיה זהב טהור ככר זהב טהור עשה אתה
ואת כל כליה

ויעש את מזבח הקטרת עשי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממוזו היו קרנתיו
ויצף אתו זהב טהור את גזו ואת קירתי סביב
ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב ושתי טבעות
זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתי על
שני צדיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם ויעש
את הבדים עשי שטים ויצף אתם זהב ויעש את
שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור
מעשה רקח ויעש

את מזבח העלה עשי שטים חמש אמות ארכו
וחמש אמות רחבו רבוע ושלוש אמות קמתו
ויעש קרנתיו על ארבע פנותיו ממוזו היו קרנתיו
ויצף אתו צחשת ויעש את כל כלי המזבח את
הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת
המזתת כל כליו עשה צחשת ויעש למזבח מכבד
מעשה רשת צחשת תחת כרכבו מלמטה עד
חציו ויצק ארבע טבעות בארבע הקצות למכבד
הצחשת בתים לבדים ויעש את הבדים עשי שטים
ויצף אתם צחשת ויבא את הבדים בטבעות על
צלעות המזבח לשאת אתו בהם צבוב לזאת עשה
אתו ויעש את הכיור צחשת

ואת כלו צחשת במראת השבאת אשר עבאו פתח
אהל מועד ויעש את החצר

לפאת גגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים צחשת
ווי העמודים וזשוקיהם כסף ולפאת צפון מאה
באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים צחשת
ווי העמודים וזשוקיהם כסף ולפאת ים קלעים
חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה
ווי העמודים וזשוקיהם כסף ולפאת קדמה מזרחה
חמשים אמה קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף
עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה ולכתף השנית
מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה
אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה כל קלעי
החצר סביב שש משזר והאדנים לעמדים צחשת
ווי העמודים וזשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף
והם מזשקים כסף כל עמדי החצר ומסך שער
החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר ועשרים אמה ארך וקומה ברוחב
חמש אמות לעמת קלעי החצר ועמודיהם ארבעה

ואדניהם ארבעה זוזשת ויהם כסף וזפני ראשיהם
וזשקיהם כסף וכל היתדת למשכן ולזזזר סביב
זוזשת
אלה פקודי

המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה
עבדת הלויים ביד איתמר בן אהרן הכהן וזשכלאל
בן אורי בן זור למטה יהודה עשה את כל אשר
צוה יהוה את משה ואתו אהלואב בן אחיסמך
למטה דן זרש וזשש ורקם בתכלת ובארגמן
ובתולעת השני ובשש

זהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי
זהב התזופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות
ושלשים שקל בשקל הקדש וכסף פקודי
העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וזומשה
ושבעים שקל בשקל הקדש בקע לזלגלת
מזבית השקל בשקל הקדש לכל העבר על
הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה לשש מאות
אלף ושלשת אלפים וזמש מאות וזומשים ויהי
מאת ככר הכסף לזקת את אדני הקדש ואת
אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר
לאדן ואת האלף ושבע המאות וזומשה ושבעים
עשה ויום לעמודים וזפה ראשיהם וזששק אתם
וזוזשת התזופה שבעים ככר ואלפים וארבע
מאות שקל ויעש בה את אדני פתח אהל מועד
ואת מזבז הזוזשת ואת מכבר הזוזשת אשר לו
ואת כל כלי המזבז ואת אדני הזזזר סביב ואת
אדני שער הזזזר ואת כל יתדת המשכן ואת
כל יתדת הזזזר סביב ומן התכלת והארגמן
ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש
ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר
צוה יהוה את משה

ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר וירקעו את פזי הזהב וקצץ פתילם
לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך
תולעת השני ובתוך השש מעשה זשש כתפת
עשו לו חזרת על שני קצוותו חזר וזשש
אפדתו אשר עליו ממוז הוא כמעשהו זהב תכלת
וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה
יהוה את משה

את אבני הששה מסבת משבשת זהב מפתחת
פתוזי חותם על שמות בני ישראל ושם אתם
על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר
צוה יהוה את משה

ויעש את החושן מעשה זהב כמעשה אפוד זהב
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר רבוע
היה כפול עשו את החושן זרת ארכו וזרת רחבו
כפול וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם
פטדה וברקת הטור האחד והטור השני צפך ספיר
ויהלם והטור השלישי לשם שבו ואחלמה והטור
הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצת
זהב במלאתם והאבנים על שמת בני ישראל
הנה שתיים עשרה על שמותם פתוחי חתם איש
על שמו לשנים עשר שבט ויעשו על החושן
עשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור ויעשו
שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי
הטבעת על שני קצות החושן ויתנו שתי העבתת
הזהב על שתי הטבעת על קצות החושן ואת שתי
קצות שתי העבתת צתנו על שתי המשבצת ויתנם
על כתפת האפוד אל מול פציו ויעשו שתי טבעת
זהב וישימו על שני קצות החושן על שפתו אשר
אל עבר האפוד ביתה ויעשו שתי טבעת זהב
ויתנם על שתי כתפת האפוד מלמטה ממול פציו
לעמת מחברתו ממעל לחושב האפוד וירכסו את
החושן מטבעתיו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
להית על חושב האפוד ולא יחז החושן מעל האפוד
כאשר צוה יהוה את משה

ויעש את מעיל האפוד מעשה ארג כליל תכלת
ופי המעיל בתוכו כפי תזרא שפה לפיו סביב
לא יקרע ויעשו על שולי המעיל רמוצי תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר ויעשו פעמצי זהב
טהור ויתנו את הפעמצים בתוך הרמזים על שולי
המעיל סביב בתוך הרמזים פעמן רמון פעמן
ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה
יהוה את משה

את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו ואת
המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי
הבד שש משזר ואת האבנט שש משזר ותכלת
וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה
יהוה את משה

את ציץ צזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב
פתוחי חתם קדש ליהוה ויתנו עליו פתיל תכלת
לתת על המצנפת מלמעלה כאשר יהוה את
משה ותכל כל עבדת

משכך אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל
כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדיו ואדני ואת
מכסה עורת האילם המאדמים ואת מכסה ערת
התחשים ואת פרכת המסך את ארון העדות ואת
בדיו ואת הכפרת את השלדוף את כל כליו ואת
לוחם הפנים את המזרה הטהרה את זרתיה זרת
המזרחה ואת כל כליה ואת שמן המאור ואת
מזבוח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
ואת מסך פתח האהל את מזבוח הנזחשת ואת מכבד
הנזחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר
ואת כנו את הכלעי הזוצר את עמדיה ואת אדניה
ואת המסך לשער הזוצר את מיתריו ויתדיתה
ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד את בגדי
השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה וירא
משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה

יהוה כן עשו ויברך אתם משה

וידבר יהוה אל משה לאמר ביום הזדוש הראשון
באחד לזדוש תקים את משכן אהל מועד ושמת
שם את ארון העדות וסכת על הארץ את הפרכת
והבאת את השלדוף וערכת את שרכו והבאת את
המזרה והעלית את זרתיה וצתתה את מזבוח הזהב
לקטרת לפני ארון העדות ושמת את מסך הפתח
למשכן וצתתה את מזבוח העלה לפני פתח משכן
אהל מועד וצתת את הכיר בין אהל מועד ובין
המזבוח וצתת שם מים ושמת את הזוצר סביב
וצתת את מסך שער הזוצר ולקחית את שמן
המושחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו
וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש ומשחת
את מזבוח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבוח
והיה המזבוח קדש קדשים ומשחת את הכיר ואת
כנו וקדשת אתו והקרבת את אהרן ואת בניו
אל פתח אהל מועד ורוזשת אתם במים והלבשת
את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת
אתו וכהן לי ואת בניו תקריב והלבשת אתם
כתנת ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם
וכהנו לי והיתה להית להם משחתם לכהנת עולם
לדרתם ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו

כן עשה

הראשון בשנה השנית באחד לזדוש הוקם
המשכן ויקם משה את המשכן ויתן את אדני

וישם את קרשיו ויתן את בריזיו ויקם את עמודיו
ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה
האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את
משה

ויקח ויתן את העדות אל הארץ וישם את הבדים על
הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה ויבא
את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה

ויקח ויתן את השלזלזל באהל מועד על ירך המשכן צפונה מזוהן
לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה כאשר
צוה יהוה את משה וישם
את המזרה באהל מועד צפונה השלזלזל על ירך
המשכן צפונה ויעל הצרת לפני יהוה כאשר צוה
יהוה את משה

ויקח ויתן את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת
ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה את
משה וישם את מסך הפתוח

למשכן ואת מזבח העולה שם פתוח משכן אהל
מועד ויעל עליו את העולה ואת המזחה כאשר
צוה יהוה את משה וישם

את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה
מים לרחצה ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו
את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל מועד
ובקרבתם אל המזבח ורחצו כאשר צוה יהוה
את משה ויקם את החצר

סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר
ויכל משה את המלאכה

ויכס העצן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את
המשכן ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי
שכן עליו העצן וכבוד יהוה מלא את המשכן
ובהעלות העצן מעל המשכן יסעו בני ישראל
בכל מסעיהם ואם לא יעלה העצן ולא יסעו עד יום
העלאתו כי עצן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה
לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד
לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבמה מן הבקר